

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlenko
Březen 2017 | cena 20 Kč vč. DPH

Nová střecha a stropy. Pro školu teprve začátek

Rekonstrukce střechy a stropu v základní škole byla slavnostně předána za účasti významných hostů. Více k opravě budovy na straně 3.

KOPIDLENSKÉ LISTY

Březen 2017

V čísle najdete

- [3]** Startuje sběr použitého jedlého oleje z domácností
- [5]** Co město letos udělá pro zlepšení života na vesnicích
- [9]** Hasičský kroužek Ohniváci začal vychovávat nové hasiče
- [13]** Žákovský parlament navrhuje nové kroužky
- [16]** Závislost na telefonu? Deváťáci si diagnostikovali nomofobii
- [18]** Návrat do dětství s legendární stavebnicí Merkur
- [20]** Tábor v Ledcích hledá nové vedoucí oddílů
- [22]** Jaká výročí si letos připomínají v Drahorazi?
- [24]** Rok za rokem v Pševsi. Jak se žilo v obci od druhé světové války
- [29]** V městské sportovní hale létají letadla
- [30]** Famózní úspěch: outsider porazil v Německu všechny soupeře
- [31]** Neporažené HC Kopidlno vládne soutěži JHL

Rekonstrukce ulic se znovu rozběhne výstavbou kanalizace

Vážení spoluobčané, srdečně Vás vítám. Blíží se jarní měsíce, do kterých naše město vstupuje se spoustou naplánované práce.

V těchto dnech bude zahájena výstavba kanalizace v ulici Vackova, která je pokračováním akce Rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova. Během zimních měsíců proběhly administrativní přípravy této akce, ale hlavně muselo dojít k vyřešení problematického místa stavby, kterým je kostelní zeď v majetku církve. Z důvodu nedostatečných finančních církevních prostředků jsme museli přistoupit k opatřením, která nám pomohou hlídat stav zdi v průběhu stavebních prací. V celé ulici Vackova bude vybudovaná oddílná kanalizace a následně dojde k rekonstrukci povrchů. Současně jsme v kontaktu s pracovníky ČEZ, a. s., abychom společně se stavebními pracemi i v této ulici provedli kabeláž do země, a následně naši zaměstnanci vybudují nové veřejné osvětlení.

Pro tento úsek výstavby byla odeslána žádost o dotaci nejen na Ministerstvo pro místní rozvoj na rekonstrukci komunikace v ulici Vackova ve výši 0,9 mil. Kč, ale také na krajský úřad ve výši 1,0 mil. Kč. Podle výše obdržených dotací bude zbytek finančních prostředků této akce hrazen z přijatého úvěru.

Příprava kanalizace pro Pševes a Drahoraz

Další akcí, kde hledáme vhodné dotační prostředky, je Kanalizace Pševes, Drahoraz. První odeslaná žádost na Státní fond životního prostředí ČR byla zamítnuta, proto byly připraveny další dokumenty včetně vyjádření z Ministerstva životního prostředí (MŽP), abychom provedli ještě více detailní přípravu pro úspěšné přidělení dotace. Před samotným

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

podáním žádosti o dotaci jsme však obdrželi zamítavé stanovisko z MŽP, které je jedním z nutných dokumentů k úspěchu přidělení dotačních prostředků. Požadavek MŽP je, abychom byli většinovými majiteli infrastrukturálního majetku, což je v rozporu s plánem VOS, a. s., Jičín. Proto probíhají další konzultace k vypisovaným dotačním titulům a také s ve-

pokračování na straně 3

Výstavba kanalizace v ulici Vackova je pokračováním loňské rekonstrukce v sousední ulici Hilmarova.

pokračování ze strany 2

dením VOS, a. s., Jičín. Věřím, že se nám povede najít vhodný dotační titul.

Větší rekonstrukce školy stále před námi

Rekonstrukce střechy a stropu včetně elektroinstalace v 3. NP ZŠ byla zakončena výmalbami a za účasti významných hostů slavnostně předána. Je za námi velký díl odvedené práce a znovu na tomto místě musíme poděkovat všem zaměstnancům školy a rodičům žáků za dostatek trpělivosti a tolerance při průběhu prací, které probíhaly za běžného chodu školní výuky. Akce byla zrealizovaná z rozpočtu města s finanční pomocí Královéhradeckého kraje ve výši 4,0 mil. Kč. Celkové náklady na rekonstrukci střechy, stropu, elektroinstalace a s tím související výmalby byly ve výši cca 6,6 mil. Kč.

Dále byla pro ZŠ vypracována a odevzdána žádost o dotaci do Integrovaného regionálního operačního programu (IROP), která zahrnuje v budově II. stupně opravu podlah, sociálního zázemí, topení a zbylé elektroinstalace včetně konektivity, dále výměnu oken a rekonstrukci fasády, výstavbu spojovacího

koridoru včetně šaten a v neposlední řadě rekonstrukci objektu dílen. Jedná se o žádost o dotaci ve výši cca 54,0 mil. Kč a prozatím je předpokládána výše dotace cca 60 %. Nyní čekáme, jak budeme úspěšní v této žádosti o dotaci, a podle toho budou naplánovány další práce.

S tím souvisí budova I. stupně, kde je v letošním roce naplánovaná realizace nového topení v celé budově. Nyní jsou zadány projekční práce a předpoklad samotné realizace plánujeme v období letních prázdnin.

Průjezd náměstím čeká rekonstrukce

Další akcí, která bude náročná a kterou chystáme v součinnosti s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, je rekonstrukce silnice I/32, průjezd náměstím. Jsme velice rádi, že k této rekonstrukci dojde, ale s tímto souvisí další práce, jako je napojení kanalizace, vodovodu, veřejného osvětlení a úprava terénu, které budou muset být hrazeny z rozpočtu města. Stále se pracuje na projekční přípravě celé akce, která je velice náročná a vychází z projektu Revitalizace náměstí.

Díky vypsanému dotačnímu titulu jsme podali žádost o dotaci na Mariánské sousoší, které je umístěné na náměstí a je potřeba zrekonstruovat, a nyní čekáme, jak budeme úspěšní.

Dotace na školní statek

Probíhají zároveň projekční práce areálu školního statku. Jako první byla vypracovaná rekonstrukce požární zbrojnice SDH. Na tento projekt jsme zažádali o dotaci v IROP a nyní jsme obdrželi první informace o administrativní úspěšnosti. Po obdržení smlouvy od dotačního orgánu se rozběhnou další související práce. Dále v tomto areálu budou zadány projekční práce na vybudování sběrného dvora a prostor pro místní hospodářství. Také jsou v plném běhu konzultace k dotačnímu titulu výstavby sběrného dvora.

Další práce jsou naplánované zaměstnanci místního hospodářství. Není jich málo, jedná se například o rekonstrukci plotu u ZŠ II. stupně, výstavbu sociálního zázemí v prostoru univerzálního hřiště nebo demolici vykoupeného objektu. Prací je spousta a budou realizované podle potřeby.

I v kulturních akcích Vám letos opět nabízíme bohatý program, kde budeme rádi za Vaši účast a podporu. Poděkovat bych zde chtěla všem sponzorům a účastníkům Reprezentačního plesu města Kopidlno, kteří nás podpořili. Závěrem mi dovoluji popřát krásné a rozkvetlé jaro.

Hana Masáková, starostka města
(mezititulky KL)

Vylít olej do kanalizace je nejhorší možné řešení

Kopidlno zavádí sběr použitého jedlého oleje z domácností

Spotřeba kuchyňských olejů je vysoká. Však kdo si rád nepochutná na dobrém smaženém řízečku nebo hranolkách z „fritáku“? Chemicky je rostlinný olej směsí rozličných triacylglycerolů. V čerstvém rafinovaném oleji již prakticky kromě stop po volných mastných kyselinách nic jiného nenajdeme. Jiné to bude u použitého rostlinného oleje. Zde díky expozici za vysokých teplot v přítomnosti kyslíku a látek vyloučených ze smažených potravin, kterými jsou bílkoviny, cukry aj., se nacházejí další látky. Jsou to produkty reakcí, které při procesu smažení probíhají. Vznikají tak peroxidy, akryláty, polymery, volné mastné kyseliny, volné radikály aj. Směs je tedy velice bohatá na různé štěpy reakcí při smažení. Většina z těchto látek je pro další použití v potravinovém řetězci naprosto nevhodná, ba dokonce škodlivá. Způsobují nemoci od potíží zažívacích (např. napadení funkce žlučníku) až po choroby těžké – rakovinu. Proto nelze použité oleje vracet zpět do potravinového řetězce. Jenže co s tím zbylým množstvím přepáleného oleje? Někteří stále vylívají použitý olej do kanalizace, což je nejhorší možné řešení. Málokdo ví, co se děje s tukem v odpadech. Po ochlazení v kanálech vznikají hrudky, jež se postupně nabalují a zachycují další příměsi. Ucpávají pak kanalizační čerpadla, obalují sondy ovládající jejich chod a zastavují je. Tuky mají rovněž vliv na urychlování koroze kanalizačních potrubí. Tuky se totiž v kanalizaci částečně

rozkládají, vznikají mastné kyseliny a ty následně urychlují korozi stěn kanálů a potrubí. Bezprostředně se sice neprojeví, ale reálně se tím zkracuje životnost kanalizace. Kanalizací, potažmo ani nám neprospívá, když kromě olejů přidáme zbytky jídla a vyhodíme do záchoda, to potom není problém „potkat potkana“ a ti moc dobře poznají, kde hledat „potravu“. A o takovou společnost z nás nikdo nestojí. Tak proč je lákat?

A jaké jsou tedy možnosti, jak se zbavit použitého jedlého oleje?

Menší množství tuků, například z pánve, je možné vsáknout do ubrousku nebo papírové kuchyňské utěrky a pak vhodit do kontejneru na směsný odpad. Lepší než vypouštět kuchyňské oleje do odpadu a záchoda je přelit je do PET lahve, zavřít a hodit do kontejneru k tomu určeného.

Nádoby na sběr použitého jedlého oleje z domácností jsou nově umístěny v Kopidlně u těchto stanovišť na tříděný odpad:

- Sídliště U Cihelny (bytovky „bývalé cukrovské“)
- Sídliště U Cihelny (bytovky „p. Šíma“)
- Náměstí Hilmarovo – za radnicí
- U Nádraží – u prodejny Jednoty

Občané, kteří odevzdají tento olej v určených PET lahvích do popelnic k tomu určených, pomáhají významně životnímu prostředí a řeší problém zanášení kanalizace.

Do těchto nádob nepatří technické oleje (převodové, motorové, tlumičové), maziva a kapaliny. Úspěšnost sběru použitého jedlého oleje rozhodne o dalším rozšíření sběrných nádob ve městě.

Co se dále děje s odpadními oleji?

Své uplatnění nacházejí v energetice, stavebnictví či lesnictví. Fyzikálně upravené odpadní oleje se dají přidávat k pohonným hmotám a dochází tak k šetření přírodních zdrojů. Nejjednodušší možností je energetické využití olejů. Oleje se odvodní, odstraní se nečistoty a další látky a oleje se spalují pro získání tepelné a elektrické energie. Další možností je regenerace olejů. Dochází při ní např. k odstranění vody, různých nečistot pomocí metod destilace či rafinace.

Monika Kovářová

Kopidlno má v rozpočtu peníze na kamerový systém

Zprávy o stavu veřejného pořádku na území města Kopidlno za uplynulý rok předávané každoročně kopidlenkým oddělením Policie ČR městu jsou zdrojem statistických údajů o počtech šetřených přestupků a trestných činů. V závěru zprávy vedoucí zdejšího oddělení Policie ČR npor. Bc. Miroslav Netík děkuje občanům, kterým není bezpečnost v našem městě lhostejná a s jejichž pomocí došlo v řadě případů ke zjištění konkrétních pachatelů, vyjadřuje víru v pokračování spolupráce a žádá o spolupráci i všechny ostatní.

Z celkového počtu šetřených přestupků na území města Kopidlno byl pachatel zjištěn ve 349 případech, z toho ve 45 případech byl přestupek oznámen k projednání příslušnému správnímu orgánu a ve 304 případech byl vyřešen na místě uložením pokuty v blokovém řízení.

Oproti roku 2015, kdy se všechny přestupky staly v Kopidlně, byly v roce 2016 řešeny další přestupky i v přidružených obcích, a to: ve Pševsi: 2 přestupky – 1 přestupek proti občanskému soužití a neuposlechnutí výzvy úřední osoby a 1 přestupek proti majetku. V obou případech byl pachatel zjištěn. Další 30 přestupků v souvislosti s dopravou bylo řešeno na místě uložením pokuty v blokovém řízení.

v Drahorazi: 1 přestupek na úseku energetiky, poškození sloupu elektrického vedení, jehož pachatel byl oznámen k projednání příslušnému správnímu orgánu.

v Ledkově: 2 přestupky proti občanskému soužití a 1 přestupek řízení pod vlivem návykové látky. Jeden přestupek proti občanskému soužití nebyl objasněn, zbývající dva byly oznámeny k projednání. Dále 46 přestupků v souvislosti s dopravou bylo řešeno na místě uložením pokuty v blokovém řízení.

v Kamensku: 1 přestupek proti majetku, jehož pachatel nebyl zjištěn.

v Mlýnci: 1 přestupek proti majetku, jehož pachatel nebyl zjištěn.

Jaká jednání patří do skupin nejčastěji řešených přestupků?

Nejvíce přestupků proti majetku jsou krádeže, zpronevěry, podvody, zničení nebo poškození cizí věci a neoprávněné užívání cizího majetku.

Mezi přestupky proti občanskému soužití patří nejen ublížení na cti a ublížení na zdraví, ale i vyhrožování újmou na zdraví, nepravdivé obvinění z přestupku a různé schválnosti.

K přestupkům proti veřejnému pořádku patří např. porušení nočního klidu, vzbuzení veřejného pohoršení, znečištění veřejného prostranství včetně zanedbání povinnosti jeho úklidu, neoprávněný zábor veřejného prostranství, neoprávněné založení skládky

či odkládání odpadků mimo vyhrazená místa a také neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci.

Všechny prověřované trestné činy patřily do skupiny „přečiny“ a z celkového počtu 22 skutků spáchaných na území města Kopidlno byl pachatel zjištěn v 19 případech.

V Drahorazi byly prověřovány 2 přečiny, poškození cizí věci a neplnění vyživovací povinnosti. V obou případech byl pachatel zjištěn.

Ve Pševsi byl prověřován 1 přečin poškození cizí věci, kdy byl pachatel zjištěn.

V Mlýnci byl šetřen 1 přečin nedovoleného ozbrojování, kdy bylo následným šetřením zjištěno, že skutek není trestným činem, a oznámení bylo odloženo.

V Ledkově a v Kamensku nebyl v roce 2016 šetřen žádný trestný čin.

A protože bezpečnost patří mezi priority města, má v rozpočtu na letošní rok částku 150 tisíc korun určenou na pořízení kamerového systému.

Přestupek – přečin – zločin. Co je co?

Činy, kterými jsou porušovány některé zákony, mohou být přestupkem nebo trestným činem.

Přestupkem je jednání, které je jako přestupek označeno zákonem. Přestupky jsou méně závažná jednání.

Trestné činy se dělí na přečiny a zločiny.

Přečiny jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do 5 let.

Ostatní trestné činy jsou zločiny.

Seřazeno podle závažnosti od nejnižší: Přestupek. Přečin. Zločin.

Lenka Kropáčková ve spolupráci s npor. Bc. Miroslavem Netíkem

Přestupky na úseku / rok	2013	2014	2015	2016
majetek	32	22	24	17
občanské soužití	32	13	11	20
veřejný pořádek	2	1	1	3
zemědělství, myslivost, rybářství	1	-	1	-
doprava	298	361	413	309
pořádek ve st. správě a územní samosprávě	-	2	-	-
ochrana zvířat proti týrání	-	1	1	4
ochrana ovzduší	-	-	1	-
ochrana před alkoholismem				6
občanské průkazy				1
celkem	365	400	452	360

Trestné činy na úseku / rok	2013	2014	2015	2016
krádež vloupáním, prostá	27	11	12	7
podvod, úvěrový podvod	4	10	1	1
neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku	1	1	-	
zpronevěra	1	-	-	
zatajení věci	1	-	-	
zanedbání povinné výživy	6	-	3	1
související s řízením motorového vozidla	5	3	5	7
porušování domovní svobody	1	-	2	1
porušení domovní svobody + vyhrožování	-	1	-	
výtržnictví	1	4	1	2
poškození cizí věci	1	2	-	2
neoprávněný přístup k počítačovému systému	1	-	-	
loupež	-	1	1	
pohlavní zneužití	-	1	1	
vydírání	1	1	-	
ublížení na zdraví + výtržnictví	-	-	3	
ublížení na zdraví	-	1	-	
nebezpečné vyhrožování	-	1	-	
vyhrožování s cílem působit na úřední osobu	-	-	1	
neoprávněné užívání cizí věci	-	-	1	
týrání osoby žijící ve společném obydlí				1
nepovolené ozbrojování				

Co město letos udělá pro zlepšení života obyvatel ve vesnicích

Město Kopidlno má části Kopidlno, Drahoraz, Mlýnec, Pševs a Ledkov a ve všech částech působí osadní výbory. Jejich současné složení vzniklo po provedení ankety v jednotlivých vesnicích a členy osadních výborů jsou osoby vybrané spoluobčany. V Drahorazi, Mlýnci a Pševsi jsou osadní výbory pětičlenné, ledkovský je tříčlenný.

Osadní výbor je oprávněn

- předkládat zastupitelstvu, radě a výborům návrhy týkající se rozvoje části obce a rozpočtu obce,

- vyjadřovat se k návrhům předkládaným zastupitelstvu obce a radě obce k rozhodnutí, pokud se týkají části obce,

- vyjadřovat se k připomínkám a podnětům předkládaným občanem obce, kteří jsou hlášeni k trvalému pobytu v části obce, orgánům obce.

S osadními výbory vedení města jedná vždy, když se řeší záležitosti týkající se té které části. K nejdůležitějším funkcím osadních výborů patří spolupráce při přípravě rozpočtu města – předsedové osadních výborů jsou požádáni o návrhy, co obyvatelé vesnice nejvíce potřebují. Nikdy se nepodaří do rozpočtu zařadit všechny požadavky, ale každoročně se v každé vesnici něco udělá.

Jaké byly požadavky osadních výborů a na jaké akce jsou v rozpočtu města na rok 2017 připraveny peníze?

Drahoraz

1. Posunutí sochy u hřbitova

Město nechá požadavek odborně posoudit a dle výstupu bude dále jednat s osadním výborem o možném přesunutí sochy.

2. Oprava vrat u hřbitova

Bude provedeno pracovníky Místního hospodářství, v plánu je na březen.

3. Oprava plotu u hřbitova

Bude provedeno pracovníky Místního hospodářství, v plánu je na březen.

4. Prodloužení veřejného osvětlení směr Pševs

Již v minulosti se tato záležitost řešila, problémem je potřeba umístit vedení na cizích pozemcích; budou prověřeny další skutečnosti a možnosti umístění.

Mlýnec

Jediným požadavkem byla rekonstrukce cesty k vlakové zastávce.

Tento požadavek byl řešen již v minulých letech a bylo navrženo více možných řešení, z nichž byla vybrána obnova asfaltového chodníčku v šíři 0,8m a vybudování dvou nových sjezdů do polí pro zemědělskou techniku. Pokud bude osadní výbor souhlasit s navrženým řešením, dojde k realizaci letos.

Pševs

1. Oprava místních chodníků a komunikací
Bude řešeno průběžně dle potřeby pracovníky Místního hospodářství.

2. Kanalizace nebo ČOV

Na stavbu „Kanalizace Pševs, Drahoraz“ proběhlo v roce 2015 stavební řízení a 20. 1. 2016 bylo vydáno stavební povolení. V roce 2016 byla vypracována zadávací dokumentace v podrobnostech dokumentace pro provádění stavby a podána žádost na SFŽP o dotaci. Dotace nebyla přidělena, protože město není většinovým vlastníkem kanalizační sítě. Bylo žádáno opakovaně, bohužel Ministerstvo životního prostředí městu Kopidlno neudělilo výjimku ohledně vlastnictví infrastruktury. Nyní probíhají konzultace k dotacím z národních a krajských zdrojů.

3. Vyčištění stok procházejících obcí

Bude řešeno osobami přidělenými městu na výkon obecně prospěšných prací (alternativní tresty).

4. Sportovní a dětské hřiště – pískoviště, prolézačky, lavičky – a jeho oplocení

Město hledá vhodný dotační titul, který by

umožnil realizaci celého areálu komplexně. Bez dotace by bylo řešením postupné vybavení a zhotovení sportovního hřiště.

5. Oprava rybníčku, vyspravení panelů proti průsaku vody (vysazení smutečních vrb)

Město nechá požadavek odborně posoudit a dle výstupu bude dále jednat s osadním výborem o možných úpravách bývalé požární nádrže a jejího okolí.

6. Umístění informační tabule u rybníčku (kde zastavuje pojezdna prodejna)

Zařazeno do plánu prací Místního hospodářství na březen.

7. Příspěvek na kulturu

Jako každoročně bude příspěvek poskytnut.

Ledkov

1. Obnova aleje v krajině kolem cesty ve vlastnictví města čp. 1332/2.

Přípravné práce budou provedeny pracovníky Místního hospodářství, jsou v plánu prací na duben a květen. Bude poskytnut finanční příspěvek na výsadbu stromů.

2. Oprava cest na pozemcích čp. 893/26 a 893/3

Bude vyspraveno asfaltovým recyklátem a dále řešeno průběžně dle potřeb pracovníky Místního hospodářství.

Na první pololetí tohoto roku se připravují veřejné schůzky osadních výborů s účastí vedení města. V některých vesnicích jsou takové schůzky již tradiční, v ostatních snad budou obyvateli také uvítány. Předběžné termíny schůzek: 22. 3. 2017 v Mlýnci, 26. 4. 2017 ve Pševsi, 17. 5. 2017 v Drahorazi a 5. 6. 2017 v Ledkově; vždy od 16 hodin.

*Lenka Kropáčková
(s využitím podkladů od Josefa Tomáška)*

Počet obyvatel v Kopidlně a jeho částech

část obce	stav k 1. 1. 2016 vč. cizinců	obč. ČR	cizinci	stav k 1. 1. 2017 vč. cizinců	obč. ČR	cizinci
Kopidlno	1922	1824	98	1924	1823	101
Drahoraz	70	63	7	72	65	7
Ledkov	18	18	0	18	18	0
Mlýnec	79	79	0	78	78	0
Pševs	157	144	13	150	137	13
celkem	2246	2128	118	2242	2121	121

Zdroj: Informační leták MěÚ 2/2017

Reprezentační ples města Kopidlno

V sobotu 18. 2. 2017 se konal v sokolovně Kopidlno Reprezenční ples města, který slavnostně zahájila starostka města Hana Masáková. Její poděkování patřilo především sponzorům, kteří pravidelně ples podporují jak finančně, tak hodnotnými cenami.

Zpestřením bylo předtančení v podání páru Valerie Kavková a Jan Vávra a páru Viktor Kavka a Pavlína Čechová z Tanečního klubu Jičín.

Nejočekávanějším momentem plesu bylo půlnoční losování o deset hodnotných cen,

mezi které patřil například romantický pobyt s pivní degustací, uzená kýta, gril, rodinné vstupné do parku Mirakulum a řada dalších lukrativních cen.

O hudební doprovod a skvělou zábavu se postarala kapela Nine Orchestra, která roztančila téměř dvě stovky přítomných návštěvníků.

Termín plesu v roce 2018 je stanoven na 24. 2. a pro velký úspěch opět zahraje Nine Orchestra.

(rh)

Sponzoři plesu:

AB PROFÍ, s. r. o.
 AKORD Ing. Lubomír Luks
 ALBzahradý – Ing. Petra Albrechtová
 BAR REX – Prekslová Věra
 Benda Aleš
 BENKO, s. r. o.
 Bodlák Jaroslav
 COMTEX, s. r. o.
 COPPEX, spol. s r. o.
 CUKRÁRNA Vladimíra Knížková
 FK Kopidlno, z. s.
 GoodMills Česko
 Koňák Luboš
 Kopidlno FVE, s. r. o.
 KOSMETIKA – Tučková Lenka
 KŮRANA, v. o. s., Sedliště
 Malířské a natěračské práce – Strnad Libor
 MASÁŽE – Stáňa Skřivánková
 Město Kopidlno
 NejLes
 NOVINOVÝ STÁNEK a PAPÍRNICTVÍ
 Chalupníčková Věra
 OBORA – Okrasné školky Valdice, s. r. o.
 OVOCE ZELENINA Pavlína Janstová
 PEDIKÚRA – Purmová Hana
 Preksl Pavel
 Restaurace U Tomáše
 Revize elektrických zařízení a rozvodů – Purma Miroslav
 RONOVA, spol. s r. o.
 RYBÁŘSTVÍ Chlumec nad Cidlinou
 SALON LILIE – Rozsypalová Miroslava
 SKS, s. r. o., Jablonec nad Nisou
 SOUKROMÝ ZAHRADNÍK – Peřina Jaromír
 SOUKROMÝ ZEMĚDĚLEC – Janča Aleš
 STAVEBNINY Milíčeves
 Ševr Jan
 Ševrová Kateřina
 ÚČETNICTVÍ – Margita Gottwaldová
 Včelař – Maxa Josef
 Včelař – Jampílek Jiří
 Včelař – Typlt. Z. Slavhostice
 VINTAGE second hand Kopidlno
 VIS Vodohospodářsko-inženýrské služby, s. r. o.
 VP AGRO, spol. s r. o.
 Zahradnická škola Kopidlno
 ZEMNÍ PRÁCE – Kotlář František
 ZEPRIŠ, s. r. o.
 ZO ČSV Kopidlno, o. s.
 ŽIDOVICKÁ STAVEBNÍ – Jiří Novák

Kulturní kalendář

13. 4. 2017

Hledání velikonočních vajíček – zahrada Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno

1. 5. 2017

Kopicup – univerzální hřiště Kopidlno

10. 5. 2017

Den matek – dům s pečovatelskou službou Kopidlno

3. 6. 2017

Dětský den – hřiště FK Kopidlno

3. 6. 2017

Koncert rockových kapel – univerzální hřiště Kopidlno

3. 6. 2017

Koncert v rámci Foerstrových slavností – kostel sv. Jakuba Většího v Kopidlně

24. 6. 2017

Kopidlenské slavnosti – univerzální hřiště Kopidlno

12. 8. 2017

Bluegrass festival Kopidlno 2017 Memoriál Honzy Macáka – univerzální hřiště Kopidlno

Více informací budeme přinášet v informačním letáku, na facebooku Kopidlenských listů a stránkách KVC Kopidlno.

(rh)

Výstavu fotografií Olgy Havlové na malé scéně KVC zahájily dojemným vystoupením děti 3. B ZŠ Kopidlno

Vernisáž výstavy fotografií Olgy Havlové se konala na malé scéně Kulturního a vzdělávacího centra Kopidlno 7. 2. 2017 za přítomnosti představitelů Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové v čele s paní ředitelkou Monikou Granja. Ta také návštěvníkům přiblížila osud výstavy 33 fotografií, která již sedmým rokem putuje nejen po naší zemi, ale i v zahraničí. Podle slov ředitelky nadace shromáždili fotografie paní Olgy, aby oživila její památku formou výstavy v paláci

Lucerna. Zájem veřejnosti o zapůjčení však předčil jejich očekávání a nyní ji poskytují zcela zdarma dalším vystavovatelům. K vernisáži již tradičně patří hudební vystoupení, ani tentokrát tomu nebylo jinak. O zahájení vernisáže a příjemnou atmosféru se postaraly děti z 3. B ZŠ Kopidlno pod vedením paní učitelky Dagmar Zachovalové, které svým skvěle připraveným vystoupením dojaly každého návštěvníka včetně dam z Výboru dobré vůle. (rh)

Tříkrálová sbírka v Kopidlně vynesla 8,5 tisíce korun

I letos v Kopidlně probíhala Tříkrálová sbírka, a to v sobotu 7. ledna 2017. V tento den panoval velký mráz, ale koledníci přesto vyrazili do ulic města, navštívili cca 35 domácností a byli úspěšní, vykoledovali totiž částku vyšší o tři tisíce než v roce minulém, letos se tedy výtěžek vyšplhal na 8555 Kč.

Úspěch koledníků tkví v radosti, s jakou na koledu vykročili. Zpěvem potěšili nemálo občanů, požehnali vše nejlepší do nového roku a nápisem křídou na dveře stvrdili svoji návštěvu.

Tato tradice se stává oblíbenou, a hlavně prospěšnou. Její výtěžek bude použit na podporu dobrovolnictví, na aktivity nízkoprahových zařízení pro děti a mládež a zajištění sociálních služeb pro rodiny s dětmi. Dále na pomoc zejména rodinám s dětmi a seniorům v našem regionu, kteří se ne vlastní vinou ocitli v nouzi (např. při povodních, požáru), a v malé míře na humanitární projekty v zahraničí.

Děkujeme všem, kteří svými příspěvky podporují Tříkrálovou sbírku a vyjadřují tak svou solidaritu. Děkujeme také všem koledníkům za jejich činnost a všem, kteří se podíli na organizaci sbírky.

*Za Oblastní charitu Jičín
Tereza Procházková*

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat za vřelé a naprosto skvělé přijetí a také výbornou atmosféru z řad diváků. Těch bylo sice méně, než jsme doufali, ale věříme, že si k nám najdou cestu příště.

Za Divadelní ochotnický spolek Dobrovodští kohouti, z. s., Michal Pavel

Divadelní spolek Dobrovodští kohouti vystoupil v Kopidlenké sokolovně s bláznivou komedií Charleyova teta 19. 11. 2016.

Omluva T. J. Sokol

Tělocvičná jednota Sokol Kopidlno se omlouvá SDH Kopidlno a taktéž návštěvníkům hasičského plesu za pokaženou zábavu při doplňování pitného režimu, do dalších akcí se budeme snažit těchto chyb vyvarovat a děkujeme za pochopení.

*S pozdravem starosta
Tělocvičné jednoty Sokol Kopidlno
Jan Kohut*

Statistika knihovny Kopidlno a Mlýnec za rok 2016

Kopidlno			Mlýnec		
knihovní fond - knihovní jednotky		celkem	knihovní fond - knihovní jednotky		celkem
naučná literatura + el. dokument	krásná literatura		naučná literatura	krásná literatura	
2876	7 314	10190	1 049	2 192	3 241

Kopidlno		Mlýnec	
Registrovaní uživatelé	z toho uživatelé do 15 let	Registrovaní uživatelé	z toho uživatelé do 15 let
207	80	25	7

Kopidlno

Návštěvníci celkem	z toho				
	Návštěvníci půjčoven a studoven	Návštěvníci internetu	Návštěvníci kulturních akcí	Návštěvníci vzdělávacích akcí	Návštěvníci on-line služeb
7974	1847	1038	1005	460	3624

Mlýnec

Návštěvníci celkem	z toho			
	Návštěvníci půjčoven a studoven	Návštěvníci internetu	Návštěvníci kulturních akcí	Návštěvníci vzdělávacích akcí
171	156	15		

Kopidlno

Výpůjčky celkem	z toho					
	naučná dospělým	krásná dospělým	naučná dětem	krásná dětem	Výpůjčky periodik	elektronické
11416	415	8479	75	354	2089	4

Mlýnec

Výpůjčky celkem	z toho					
	naučná dospělým	krásná dospělým	naučná dětem	krásná dětem	Výpůjčky periodik	elektronické
2183	325	487	25	93	1253	

Kopidlno

Přírůstky – nákup knih ks	Náklady na knihovní fond celkem Kč	příjmy Kč
240	50009	10230

Novinky z knihovny: Robin S. Sharma

Do knihovny byly zakoupeny knihy od Robina S. Sharmy. Autor je kanadský odborník na leadership a poskytuje znalosti v oboru dosahování osobního úspěchu. Je ředitelem společnosti Sharma Leadership International, která se zabývá tréninkem lidí, kteří se chtějí stát výbornými vedoucími osobnostmi. Napsal několik knih, které se staly bestsellery, a mezi nimi je také kniha Mnich, který prodal své ferrari, která se zabývá sebezpoznaním vedoucím k smysluplnému a vyrovnanému životu. Knihy od autora pomáhají lidem na celém světě objevovat štěstí.

Tituly od Robina S. Sharmy, které si můžete půjčit v knihovně:

Mnich, který prodal své ferrari
Juliánova cesta
Mudrc, surfař a byznysmenka
Kdo bude plakat, až tady nebudeš?
Tajné dopisy Mnicha, který prodal své ferrari
Umění vést – Osm rituálů vizionářských vůdců podle Mnicha, který prodal své ferrari
(rb)

Pozvánka na výstavy

Knihovna Kopidlno a Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno vás srdečně zvou na výstavy, které se konají u příležitosti 80. výročí úmrtí prvního československého prezidenta T. G. Masaryka. Výstavy jsme zapůjčili z Muzea T. G. M. Rakovník a jejich tématem je:

Prezident T. G. Masaryk

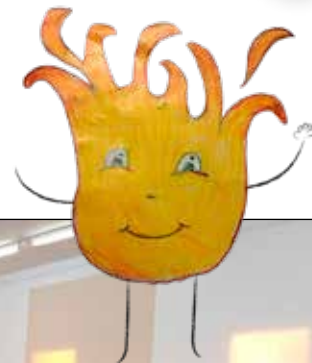
Výstava seznamuje s prezidentským obdobím T. G. Masaryka a představuje zajímavá a méně známá témata, jako je například Masarykův vztah ke knihám, k archeologii, T. G. Masaryk a koně, Masarykovy automobily atd.

T. G. Masaryk ve fotografii

Výstava mapuje život T. G. Masaryka prostřednictvím různých dobových fotografií.

Výstavy potrvají v měsíci dubnu a květnu a budou otevřeny v půjčovní době knihovny Kopidlno. (rb)

Hasičský kroužek „Ohniváci“ začal vychovávat budoucí hasiče

Téměř po generaci se rozhodli SDH Kopidlno založit kroužek pro malé děti a vychovat si nové dobrovolné hasiče. Do kroužku se nahlásilo 41 dětí různých věkových kategorií. Nejmladším je šest let a nejstarším roků třináct.

Před nábořem dětí do hasičského kroužku jsme museli vše nachystat. Přípravy probíhaly od října 2016. Vzhledem k tomu, že jsme se museli vzdělávat, absolvovali jsme čtvrtého a pátého listopadu školení vedoucích. Poté jsme začali vybírat náměty na náš kroužek. Rádi bychom, aby se děti naučily bezproblémově pohybovat v přírodě, k tomu nám pomohou disciplíny, které jsou zařazeny ve hře plamen, a naučíme se i více.

První schůzka dětí proběhla 19. ledna 2017 spolu s rodiči v KVC. Zde jsme jim ukázali, co skýtá samotná hra plamen. Je to nejen požární útok, ale je zde zařazen i branný závod. K tomu je zapotřebí znát různé uzly, ale také topografické znaky, které nám pomohou v orientaci v přírodě s mapou. Také musíme vést kroniku a do 3. dubna odevzdat obrázek, báseň nebo povídku s hasičskou tematikou, viděnou očima dětí.

Při dalších schůzkách jsme děti nechali vymyslet název a maskota. Kroužek juniorských hasičů v Kopidlně se tedy bude jmenovat OHNIVÁCI.

Rádi bychom poděkovali městu a také ZŠ Kopidlno za zapůjčení prostor pro konání kroužku.

Petra Albrechtová za SDH Kopidlno

Sbor dobrovolných hasičů v roce 2016

SDH Kopidlno čítá k 1. 1. 2017 celkem 67 členů. Činnost sboru začala v roce 2016 výroční valnou hromadou, která se konala dne 18. ledna v restauraci Na Radnici. Sešlo se 43 členů a přivítali jsme mezi námi 5 milých hostů.

Tradiční Hasičský bál se uskutečnil v sokolovně dne 6. února 2016. Přípravě plesu jsme věnovali velkou pozornost, nakoupili jsme ceny do tomboly, oslovili sponzory a uskutečnili tradiční zvaní po městě. Účast na plesích v Kopidlně je rok od roku nižší, o návštěvách kolem 300 lidí se nám může jenom zdát a to, že v roce 1981 bylo v sokolovně více než 650 lidí, se dnes zdá jako sci-fi. Prodaných vstupenek bylo více než 220 ks. K poslechu a tanci hrála již potřetí hudební skupina SERVIS-VOKAP. Účastníci plesu byli s touto hudbou spokojeni.

V polovině března jsme sbírali staré železo. Na sběru se podílelo 19 našich členů. Sebralo se 95,10 q železa. Techniku poskytl pan Jan-

ča, firma Perseus Běchary a město Kopidlno.

Hasiči se již tradičně ujali organizace čarodějnic. Prostor za zimním stadionem se zdá být vhodný a pro občany města Kopidlno dobře přístupný. Zajištěno bylo také občerstvení a program pro děti, takže si večer užily všechny věkové kategorie. Další akcí, která se pořádala na zimním stadionu, byl již také tradiční memoriál Honzy Macáka, který pořádá město Kopidlno ve spolupráci s naším sborem.

Od jara do podzimu se naše družstvo mužů účastní soutěží v požárním sportu.

Stalo se již tradicí, že jsme zajišťovali požární asistenci na Kopidlenském kvítku a zabezpečili parkování vozidel ve městě. Tuto službu jsme zajišťovali ve prospěch města.

Po letech jsme uspořádali dvoudenní výlet na Moravu, kde jsme ochutnali výborné vínečko. Výlet se vydařil, a pokud byl odměnou členům za odvedenou práci, pak je to jenom dobře.

Zásahy výjezdové jednotky:

Celkový počet zásahů v roce 2016: 39
Počet dopravních nehod v roce 2016: 12
Počet požárů v roce 2016: 19
Počet technických zásahů 2016: 7
Počet planých poplachů 2016: 1

Školení:

Dle legislativních požadavků
Dle aktuálních potřeb jednotky
Kurzů VZOHV se v dubnu 2016 účastnili další 2 členové jednotky

V roce 2016 pořízeno do jednotky:

2x zásahová přilba Galett F1 SF
4x svítidla Streamlight SURVIVOR LED
2x zásahový oblek DEVA Patriot Plus
Hydraulické vyprošťovací zařízení LUCAS, vč. agregátu

SDH Kopidlno

Zásahy kopidlenských hasičů

33. / 28. 11. 2016 / Vitiněves / K nahlášenému požáru paletárny ve Vitiněvsi byla naše jednotka povolána v dopoledních hodinách (ohlášeno 9:19 hod.). Vzhledem k dostatečnému množství sil a prostředků na místě události však byla v obci Pševěs odvolána zpět na základnu.

SMS: 09:19:47 POZAR PRUMYSL Vitineves PJC 751, paletarna kolem radovek byvale ZD, v objektu

34. / 28. 11. 2016 / Nečas / K dopravní nehodě, konkrétně srážce dvou osobních vozidel, vyrazila naše jednotka těsně před polednem (ohlášeno 11:38 hod.) do obce Nečas. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna jedna zraněná osoba. Těto byla naší jednotkou poskytnuta předlékařská pomoc. Ve voze zároveň cestovalo malé dítě, které naštěstí vyvázlo bez zranění. Pro minimalizaci již tak traumatizujícího zážitku od nás dítě obdrželo plyšovou hračku, se kterou si mohlo hrát. Po příjezdu ZZS byly obě osoby předány do péče lékařů. Řidič druhého vozu vyvázl z nehody bez zranění. Paralelně s ošetřením pacientky provedla naše jednotka odpojení autobaterií a zajistila místo události proti požáru. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR a uvolnění komunikace se všechny jednotky vrátily zpět na základny. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, ZZS Jičín, Policie ČR.

35. / 30. 11. 2016 / Únětice / K požáru rodinného domu byla naše jednotka přivolána do obce Únětice v ranních hodinách (ohlá-

28. 11. 2016 / Nečas / Dopravní nehoda

šeno 7:09 hod.). Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno hoření v mezistropních prostorech a na půdě. Jednotka provedla odpojení objektu od elektrické energie a následně nasadila 2 útočné proudy typu „C“. Paralelně probíhalo vyklizení prostorů v přízemí a na půdě. Následně zasahující jednotky odkryly střechu, odvětraly a dohasily zasažené prostory. Po likvidaci požáru byl objekt předán zpět majiteli. Poté se jednotky vrátily zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno, JSDH Libáň, HZS Jičín a Policie ČR.

36. / 6. 12. 2016 / Budčeves / K nouzovému otevření dveří byla naše jednotka přivolána v nočních hodinách (ohlášeno 22:19 hod.) do obce Budčeves. Při příjezdu na místo události se podařilo ve spolupráci s Policií ČR dozvonit na osobu uvnitř objektu. Jednotky nezasahovaly a vrátily se zpět na základny.

K události byly přivolány Policie ČR, JSDH Kopidlno, HZS PS Jičín a ZZS Jičín.

SMS: 22:19:45 POMOC OTEVRENI Muz nezveda telefon, pres den mel nevolnosti Budceves xx PJC 751

37. / 8. 12. 2016 / Údrnice / K požáru přístřešku v blízkosti rodinného domu byla naše jednotka přivolána v nočních hodinách (ohlášeno 22:13 hod.) do obce Údrnice. Ohlašovatelem bylo oznámeno, že se uvnitř nalézá plynová láhev. Zároveň nebyla vyloučena možnost přítomnosti osoby uvnitř hořícího objektu. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno kompletní zahoření přístřešku. Přítomnost osoby v objektu byla naštěstí vyloučena. Nasazením dvou proudů typu „C“ byl požár postupně zlikvidován. Poté byla ochlazená a vynesena tlaková láhev. Po zadokumentování místa události vyšetřovatelem jednotka provedla rozebrání konstrukcí s následným dohasením. Po předání objektu majiteli se jednotky vrátily zpět na základny. U události zasahovaly HZS PS Jičín, JSDH Kopidlno, Policie ČR, ZZS Jičín.

38. / 9. 12. 2016 / Kopidlno / K nahlášenému požáru komínové vložky byla naše jednotka přivolána ve večerních hodinách (ohlášeno 21:09 hod.) do ulice Lipová. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu byla zjištěna pouze rozpálená vložka komí-

pokračování na straně 11

30. 11. 2016 / Únětice / Požár rodinného domu

pokračování ze strany 10

na. Jednotka provedla kontrolu v půdních prostorech a na střeše, následně bylo vybráno a vnošeno palivo z kotle a servisních dvířek komína. Po předání místa zásahu zpět majiteli se jednotky vrátily zpět na základny. Při události nedošlo k žádným škodám. Na místě zasahovaly JSDH Kopidlno, HZS Jičín, Policie ČR.

SMS: 21:09:33 POZAR NIZKE pozar kominove vložky Kopidlno Lipova xxx PJC 751

39. / 12. 12. 2016 / Kopidlno / Profesionální hasiči z Jičína a dobrovolní hasiči z Kopidlna zasahovali na Hilmarově náměstí v Kopidlně při střetu osobního vozidla a dodávky. Jednotky provedly na vozech protipožární opatření.

Dětský účastník nehody si stěžoval na bolest za krkem, na místo byla proto přivolána zdravotnická záchranná služba, která jej odvezla na vyšetření do nemocnice. Po zadokumentování nehody Policií ČR provedli hasiči úklid vozovky. (zdroj: www.pozary.cz)

12. 12. 2016 / Kopidlno / Dopravní nehoda

Roční rekapitulace:

V roce 2016 byla jednotka sboru dobrovolných hasičů Kopidlno přivolána celkem k 39 událostem. Z těchto událostí bylo 12 dopravních nehod (30,8 % z celkového počtu), dále 19 požárů (48,7 % z celkového počtu) a 7 technických pomocí (17,9 % z celkového počtu). Planý poplach byl v roce 2016 pouze jeden (2,6 % z celkového počtu). Při událostech došlo ke zranění celkem 16 osob, z toho tři osoby byly zraněny těžce. Další dvě osoby byly usmrceny. Spolupráce s leteckou záchrannou službou proběhla u dvou událostí.

8. 12. 2016 / Údrnice / Požár přístřešku v blízkosti rodinného domu

01. / 7. 1. 2017 / Kopidlno / K prasklému vodovodnímu potrubí byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno v 7:05 hod.), do ulice Jičínská. Po příjezdu na místo události a provedeném průzkumu bylo zjištěno prasklé potrubí pod komunikací 1. třídy. Jednotka zajistila silnici proti smyku a následně řídila dopravu. Po příjezdu pracovníků vodohospodářské společnosti jim bylo místo zásahu předáno a jednotka se vrátila zpět na základnu. U události zasahovaly JSDH Kopidlno a Policie ČR.

7. 1. 2017 / Kopidlno / Prasklé vodovodní potrubí

02. / 19. 1. 2017 / Žitětín / K požáru osobního automobilu byla naše jednotka přivolána v ranních hodinách (ohlášeno 7:24 hod.) do obce Žitětín. Po příjezdu na místo události zde již zasahovala jednotka HZS PS Jičín. Naše jednotka prováděla asistenci při hašení a následně odtlačila automobil z těsné blízkosti domu a kůlny. Po dohašení bylo vozidlo předáno zpět majiteli. Následně se obě jednotky vrátily zpět na základny. U události zasahovaly HZS PS Jičín, JSDH Kopidlno a Policie ČR.

19. 1. 2017 / Žitětín / Požár automobilu

(z evidence zásahů JSDH Kopidlno)

Zprávy ze základní a mateřské školy

Lyžařský kurz provázely pády na snowparku i drama s pavoukem

Na lyžařský kurz jsem se moc těšila už dlouho. Zabalila jsem si vše potřebné: nějaké to oblečení, hry a samozřejmě lyže, lyžačky a hůlky. Nesměly chybět ani rýžky s chlebem od maminky ♥. Když jsme dorazili na chatu, sešli jsme se v jídelně a rozdělili se do pokojů. Postupně jsme si odnášeli kufry a ostatní zavazadla do svých pokojů a za pár minut jsme už stáli venku před chatou na nástupu, čekala nás krátká procházka na vedlejší sjezdovku do Rejdic a zase zpátky. Následovala první večeře od šesti a o hodinu později jsme se sešli ve společenské místnosti, abychom si řekli veškerá pravidla o následujícím týdnu, který nás čekal. Ráno jsme už vyrazili na svah. Tam jsme se rozdělili do skupin podle svých lyžařských schopností. V poledne jsme se vždy vraceli na chatu na oběd a také si trochu odpočinout, odpoledne zase zpět na svah. Takhle jsme to měli každý den kromě úterý. Dopoledne se normálně lyžovalo, ale odpoledne jsme šli na procházku do Kořenova. Další dny jsme opět lyžovali, a bylo dokonce i večerní lyžování, já to ale trochu nedobrzдила, rozjely se mi nohy a vypnuly se mi lyže z lyžačků. Trochu jsem se praštila do kolena, ale jinak mi bylo fajn. Měli jsme i jeden den bez telefonu. Byli jsme na něm až moc často, a tak nám ho ráno sebrali a dali nám ho až před večeří. Poslední večer před odjezdem byl asi nejlepší. Hráli jsme různé hry a šli spát až někdy okolo půlnoci. Tento lyžač jsem se snažila si užít na maximum, už jenom proto, že jsem tam byla naposledy. Ale kdo ví...

Adéla Hlubučková

Dne 4. 2. jsme se vydali na lyžařský kurz do Přířovic. V sobotu jsme se setkali v Kopidlne u sokolovny, kde na nás čekal autobus. Naložili jsme kufry a lyže, rozloučili jsme se s rodiči a vyrazili jsme na cestu. Cesta byla docela dlouhá, ale těšili jsme se, až tam budeme. Když jsme dorazili, vyndali jsme si věci a šli na chatu. Cesta na chatu byla strašná, sníl se propadal, a tak se nám špatně nesly věci. Na chatě nás rozdělili do pokojů, potom nám řekli pár informací, jak

bude probíhat celý týden. Po chvíli jsme šli na procházku do Rejdic, jako každý rok. Další den po snídani jsme se vydali na sjezdovku. Po prvé nám to moc nešlo, tak jsme si to museli zopakovat. Za instruktora jsme měli pana Pekárka, který nás naučil nové věci, a hodně jsme se zlepšili. Lyžování jsme si hodně užili. Zkoušeli jsme nové sjezdovky, stejně tak i snowpark, na kterém jsme poprvé spadli, ale později jsme si to užívali a už jsme nepadali. Čtvrtý den jsme šli na procházku, která byla dlouhá, ale odpočinuli jsme si. Poslední večer jsme hráli hry. Byla to zábava a hodně jsme se nasmáli. Také jsme dostali diplomy. Lyžač se nám hodně líbil a chtěli bychom jet znova.

Adéla Mlejnková, Žaneta Kulhánková

V sobotu 4. 2. 2017 jsme odjeli na lyžařský výcvik. Odjžděli jsme ve 12 hodin od sokolovny. Cesta trvala asi hodinu a půl. První den jsme šli na procházku do Rejdic. Budíček byl v 7:15 h. V osm hodin jsme šli na snídani a v devět byl nástup před chatou. Tam nás vedoucí seznámili s bezpečností a s kázní na svahu. Šli jsme lyžovat do skiareálu U Čápa. První den si nás vedoucí rozdělili do družstev podle zkušeností s lyžováním. Byla tři družstva lyžařů a jedno družstvo

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 12

snowboardistů. Během celého týdne jsme poslouchali pokyny vedoucích a zlepšovali jsme se v jízdě. Máme špatné i dobré zážitky. Jeden z nejvtipnějších zážitků bylo, když jsme byly ve sprchách a náhle nás přišel navštívit velký, chlupatý pavouk. Na chatě jsme nebyly samy a naším jekotem jsme udělaly rozruch v celém 1. patře. Jenom v ručníku jsme vyběhly na chodbu a volaly o pomoc. Přišla paní Hakenová, která pavouka s klidem odnesla ve svých rukách. Vedle sjezdovky byl snowpark, který byl pro nás novinkou. Báli jsme se ho vyzkoušet, protože vypadal hrozně, kvůli tunelům a kopcům. První pokus byl nezdařilý a skoro všichni za druhým tunelem spadli a narazili do sebe. Poslední večer jsme měli vymyslet zábavu. Naše zábava byla velmi vtipná. Hra spočívala v tom, že si jeden z dvojice přivázal balónek kolem pasu a druhý se ho snažil prasknout pomocí svého těla, bez pomoci noh a ruk. Poslední den jsme se velmi pobavili a dostali jsme diplom. Vedoucí zhodnotili lyžařský výcvik celkově i jednotlivé pokroky lyžařů. Celý týden byl skvělý a zábavný. Doporučujeme ho i ostatním dětem.

Petra Štučková, Lucie Přenosilová

Žákovský parlament navrhl nové kroužky

Ve středu 4. 1. 2017 se uskutečnila již 4. schůzka žákovského parlamentu. Tentokrát s předsedkyní SRPŠ paní Ivanou Michálkovou a zástupci ŠR panem Alešem Jančou a paní Martinou Vlčkovou. V úvodu seznámila zástupkyně ředitele přítomné se změnou koordinátora žákovského parlamentu, protože paní učitelka Folprechtová odešla na mateřskou dovolenou. Poté následovala

diskuze k otázkám rekonstrukce školy (spojovací koridor, ukončení oprav ve 2. poschodí – hluk sbíječek a vrtaček, opravy celé budovy 2. stupně), ke vzniku nových kroužků (naše náměty: zpěv, atletika, malířský kroužek, aerobik, ping-pong, zumba, taneční) a k naší spokojenosti či nespokojenosti se školní jídelnou nebo zda bychom chtěli něco změnit. Nejvíce času jsme věnovali opravám

školy. V závěru jsme si stihli rozdělit úkoly, protože organizujeme masopustní karneval pro žáky 1. a 2. stupně se soutěží o nejhezčí masku, o nejlépe namaskovanou třídu a o nejlepšího tanečníka(ci) za první i druhý stupeň. Po 45 minutách jsme se rozloučili.

*Žaneta Kulhánková, Kateřina Skřivánková,
Petr Schlesinger, Lukáš Hnízdil*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Prostřeno s rohlíčkovým triumfem

Předvánoční období se páťáci z Kopidlno rozhodli zpříjemnit třídní soutěží „Prostřeno“. Vytvořili si čtyřčlenná družstva a každé mělo za úkol opatřit si ten nejlepší recept na vanilkové rohlíčky. Na řadu přišly maminky, babičky, tety. Každý sháněl ten nejlepší, vítězný recept. A konečně nastal ten okamžik. Každé družstvo si přineslo suroviny

potřebné k vytvoření svých rohlíčků. Skupiny si rozdělily práci, jeden zpracovával těsto, další připravoval plech na pečení, ostatní cukr na obalování a ták na hotové výtvary. Rohlíčky modelovali všichni do jednoho. Postupně se začaly plnit plechy a po celém pavilonu to krásně vánočně vonělo. Všem už se sbíhaly sliny. Ted' bylo důležité uhlídat

troubu, aby se nic nespálilo. Vše dopadlo výtečně. Děti si daly záležet a výsledek tomu odpovídal. Rohlíčky byly úžasné. Samozřejmě si je naši „cukráři“ vzájemně ochutnávali a nabídli také všem učitelkám a panu řediteli. Dočkali se velké pochvaly. A vítěz? No přece všichni žáci, kteří se do pečení zapojili.

Zuzana Kasková

Kreativní kalendář jako překvapení pro rodiče

V září téměř na začátku školního roku začali žáci prvního stupně ZŠ Kopidlno tvořit svůj dárek pro rodiče. Paní učitelky dostaly nabídku, které využily, a tak byl žákům od druhé až do páté třídy zakoupen kreativní kalendář, který obsahoval pouze prázdné stránky a jmenný seznam pro určitý měsíc. V rámci výtvarné výchovy tvořili žáci pod vedením své paní učitelky stránku po stránce. Byla použita spousta různých výtvarných

technik. Žáci lepili, tiskali, rozmývali, malovali, vybarvovali, psali... A vše tvořili s velkou chutí, neboť kalendář byl připravován jako vánoční dárek pro rodiče. Žákům pod rukama vznikl nádherný jedinečný dárek, který bude velkou památkou pro jejich rodiče. Ti byli mile překvapeni a ve většině případů i dojati z tak krásného překvapení.

Kolektiv učitelek 1. stupně ZŠ Kopidlno

Zprávy ze základní a mateřské školy

Kočky se starají o prevenci a pomáhají rozvíjet dětský kolektiv

V loňském i v letošním školním roce spolupracuje ZŠ a MŠ Kopidlno s pedagogicko-psychologickou poradnou v Jičíně v rámci preventivního programu Kočičí zahrada – rozvoj sociálních dovedností dětí I. stupně v rámci prevence rizikového chování. Ve školním roce 2015/2016 proběhlo všech 12 lekcí ve 3. ročníku, tento školní rok využívají této prevence ve 2. ročníku, kde zatím proběhly dvě lekce.

Dvouhodinové lekce jsou v režii pracovníka PPP Jičín. Loni se prevenci věnoval pan Luboš Toman, letos do Kopidlna dojíždí paní Gabriela Prodělalová. Všechny lekce jsou provázány příběhy koček, které vyprávějí, co prožívají. Ve vyprávění se odrážejí i různé vlastnosti koček a žáci jsou do příběhu vtaženi. Pracuje se s tématy od přátelství až po ztrátu blízké osoby či vyčleňování z ko-

lektivu. Žáci jsou vždy citlivým a neohrožujícím způsobem zapojeni do děje a lektor si už jen koriguje vývoj diskuzí. Do nich se zapojují nejen žáci, ale i lektor a vyučující, kteří vypráví i o vlastních zkušenostech, aby si žáci uvědomili, že většina lidí řeší stejné problémy. Aby na sebe všichni dobře viděli, probíhá většina aktivit v kruhu. Ten pak tvoří pomyslnou pevnou vazbu kolektivu. Čím bezpečnější atmosféra se v kruhu vytvoří, tím jsou k sobě žáci otevřenější. Samozřejmě během dvouhodinové lekce nechybí ani různé aktivity, které rozvíjí sociální klima třídy. Využívají se skupinové práce s dobrovolným výběrem týmu, ale i vytváření skupin na základě něčeho společného (dle měsíce narození, dle znamení apod.).

Přínos tohoto programu je velice dobře vidět v letošním 4. ročníku, kdy se žáci do-

kážou postavit jeden za druhého, a když je potřeba, dokážou táhnout za jeden provaz. Během lekcí se naučili být tolerantní k druhému a začali se v kolektivu lépe vnímat. Program má žáky naučit, jak řešit různé i nelehké životní situace a jak vyhledat pomoc. I ve 2. ročníku jsou vidět náznaky pozitivního rozvoje vzájemných vztahů mezi dětmi, postupně se rozvíjí schopnost komunikace a respektování názoru spolužáků.

Kočičí zahrada natolik zaujala třídní učitelku 4. ročníku, že absolvovala proškolení u autorky tohoto programu paní magistry Markéty Jírové Exnerové, a od druhého pololetí 4. ročníku se z důvodu příchodu nových žáků do kolektivu hodlá prevenci věnovat i nadále.

J. Koutníková, B. Olejarčíková

Sdružení rodičů a přátel školy

Sdružení rodičů a přátel školy je dobrovolnou organizací s právní subjektivitou. Hlavním cílem sdružení je zajištění trvalého vztahu mezi školou, tedy celým personálem školy, a na druhé straně pak zejména s rodiči žáků školy. Finančním příjmem SRPŠ jsou členské příspěvky, grant poskytovaný městem Kopidlno a výtěžek ze sběrových akcí.

Příspěvek byl schválen na výboru SRPŠ a činí 150 Kč pro žáky ZŠ, pro děti z MŠ ve výši 100 Kč. Poplatek se platí za rodinu (členové rodiny žijí ve společné domá-

nosti), v případě několika sourozenců byla ve školním roce 2016–17 odsouhlasena platba 50 Kč za každé další dítě v rodině (neplatí pro MŠ). V roce 2016 se sdružení podílelo na proplácení těchto sportovních a kulturních akcí: výlety, fotbalové turnaje, pěvecká soutěž, plavecký a lyžařský výcvik, Den dětí a Mikulášská nadílka. SRPŠ uspořádalo ve spolupráci s městem Dětský den a Zahradní slavnost. Žáci školy se účastnili pod vedením SRPŠ vystoupení na akci KVC: rozsvěcení vánočního stromu a živý betlém.

Další společnou akcí SRPŠ a KVC byla Mikulášská nadílka v sokolovně. SRPŠ uspořádalo podzimní bazárek a vánoční dílničku pro děti a jejich rodiče. Na organizaci se částečně podílela i škola. Všem rodičům, kteří se této akce zúčastnili, děkujeme. Veškeré prostředky a možnosti sdružení jsou v souladu s účelem, k němuž je sdružení založeno – zajistit spolupráci školy s rodiči žáků.

*Ivana Michálková,
předsedkyně výboru SRPŠ*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Semiramis pomáhá žákům navazovat komunikaci a důvěru

12. prosince nás navštívily Bára a Lenka, lektorky preventivního programu Semiramis. Posadili jsme se do kruhu a sestavili jsme si nová pravidla, jako například „respektovat se“.

Celou první hodinu jsme si povídali o tom, jak bychom se ve třídě měli chovat. Zbývající dvě hodiny jsme si hráli na kosmonauty a dle doporučení Báry a Lenky jsme jeli na planetu Zoltán. Brzy jsme se jakožto astronauti rozdělili na dvě skupiny, jedna polovina zůstala v „lodi“, druhá se vydala na planetu, kde našla zajímavá stvoření. Krávu a jednoookou slepici. Žády k sobě ve dvojicích jeden popisoval bytosti na papír a druhý, netuše, co je předloha, podle popisu kreslil. Dopadlo to velice zajímavě. Dále jsme hráli například hru s názvem molekuly. Mě osobně ty tři vyučovací hodiny bavily.

Eliška Balogová, 7. třída

V pondělí 12. prosince 2016 do naší školy přijely dvě lektorky Bára a Lenka z Hradce Králové, primárního centra Semiramis. Strávili jsme s nimi 3 hodiny a v těch nás mnoho naučily. V první hodině třída rozhodovala, jaká budou naše pravidla chování pro tento školní rok, protože v minulém roce jsme byli rozděleni na dvě třídy a každá třída měla svá pravidla. Poté jsme si povídali o vzájemném respektu. Třeba když někdo mluví, tak bychom mu neměli skákat do řeči.

Na začátku druhé hodiny jsme všichni zavřeli oči a Lenka nám vyprávěla pohádku o planetě, na kterou se všichni společně vypravíme a co všechno společně zvládneme. Také jsme hráli hru ve dvojicích a měli jsme za úkol nakreslit zvíře, které nám ten druhý ze dvojice popsal. V téhle hře jsme se učili vzájemnou komunikaci. Dozvěděli jsme se, že komunikace je verbální projev. To je, když něco říkáme nebo napíšeme, a neverbální jsou gesta, znaková řeč nebo mimika v obličeji. V poslední hodině jsme procvičovali neverbální komunikaci, kterou jsme mohli vyzkoušet přímo ve hře. Na závěr jsme mohli anonymně pokládat otázky, které jsme napsali na lístečky. Toto setkání se mi líbilo, protože jsme se dozvěděli spoustu nových zajímavých věcí a mohli je vyzkoušet při různých hrách.

Hana Kodydková, 7. třída

Semiramis se konal 12. 12., je to prevence sociálně patologických jevů. Přijely k nám dvě holky, které už známe od šesté třídy, Lenka a Bára, a byly u nás tři vyučovací hodiny. První hodinu jsme si napsali jmenovky, a protože jsme byli v šesté třídě minulý rok rozděleni, tak jsme tvořili nová pravidla. Druhou a třetí hodinu jsme hráli hry, při kterých jsme používali verbální a neverbální komunikaci. Všechny 3 vyučovací hodiny jsme seděli v kroužku, abychom si byli všichni rovni.

Během dvou přestávek jsme mohli holkám psát různé otázky, které na konci zodpověděly. Protože nás navštívil Semiramis již potřetí, tak můžu říct, že i tentokrát se mi to moc líbilo, a budu se moc těšit na další hodiny.

Barbora Komárková, 7. třída

Dne 12. 12. nás už potřetí navštívil Semiramis. Semiramis je společnost zabývající se prevencí sociálně patologických jevů. K nám přijely dvě holky Lenka a Bára. První hodinu jsme si připravovali pravidla a říkali jsme si třeba, co je to důvěra, komunikace atd... Při druhé hodině jsme si lepili jmenovky a také jsme se seznamovali. Nesměla chybět hra. Měli jsme si udělat dvojice a jeden ze dvojice nám diktoval, co máme kreslit podle předlohy. Během přestávek jsme mohli holkám pokládat všechny otázky, které nás napadnou, ale abychom je nemuseli říkat před celou třídou, tak jsme je vkládali do krabičky na anonymní dotazy. Když nám zbývalo 20 minut do konce, tak jsme si zahráli další hru, která byla hodně o přemýšlení, nemohli jsme mluvit, a hlavně to byla týmová hra. Dozvěděla jsem se spoustu věcí o komunikaci, důvěře, spravedlnosti atd... Byla bych ráda, kdyby k nám Bára a Lenka jezdily častěji.

Nela Nekovářková, 7. třída

Deváťáci se zamýšleli nad závislostí na mobilních telefonech

Článek z denního tisku posloužil žákům 9. třídy k zamýšlení a sebereflexi nad ožehavým tématem: Mobil jako droga moderní doby. Přečtěte si jejich krátká zamýšlení a sami posuďte, zda je toto téma tak závažné.

Dřív jsem byl na mobilu skoro pořád, mís- to abych šel ven. Hrál jsem na mobilu hry, a když jsme byli někdy na návštěvě, byl jsem skoro celou dobu na mobilu. Od prázdnin jsem začal chodit víc ven, přestal jsem tolik používat mobil a víc se věnuji přátelům.

Když jsem si přečetla příznaky nomofobie, tak jsem se v nějakých bodech našla. To mě dost vystrašilo. Některé příznaky mně přišly dost vážné. Lidé by neměli omezovat osobní kontakt s lidmi kvůli telefonu. Proto se budu snažit svůj čas na mobilu omezit. Je těžké si odvyknout, ale myslím si, že je důležitější komunikace s lidmi než hraní na telefonu. Nad tímto článkem jsem se zamyslela a myslím, že to bylo velmi poučné.

Myslím si, že mám poloviční nomofobii. Ten článek mě hrozně zaujal, je zajímavý

a dobře se čte. Dost mně otevřel oči. Teď vím, jak na tom jsem. Asi si budu dávat pauzy, oddych od mobilu. Jak jsem psala na začátku, že si myslím, že mám poloviční nomofobii, tak to mě vyděsilo, musím si na to dávat velký pozor. Jenže já se už bez mobilu neobejdu nikdy. Hledám na něm mapy, něco do školy... Znáám lidi, co na tom jsou s mobilem ještě hůř než já. Když se nad tím zamyslím, my deváťáci se už nezměníme, budeme závislí pořád, je to jako koníček: kdo bude mít víc lajků, komentů, srdíček...

Na mobilu jsem hodně závislá. Když jsem s kamarády venku, jsem i chvílkami na mobilu a sleduju, jestli mi nepřišla zpráva na facebook. Někdy když jsem dlouho venku, beru si power banku, abych si ho mohla nabít, kdyby se mi vybil. Rodiče mně někdy za to nadávají. Ve škole o přestávkách nemusím být pořád na mobilu, ale to je jen někdy. Na mobilu dělám různé věci, například jsem na sociálních sítích, fotím se nebo poslouchám hudbu.

Myslím si, že nomofobie je problém, a že závislost na telefonu se týká skoro každého z nás. Asi většina lidí kontroluje sociální sítě, a to několikrát za den. Také si ale myslím, že každý, kdo je na mobilu víc, než je nutné, není automaticky závislý. Mobily k našemu životu patří, a to nejen z hlediska zábavy. Jsou důležité v práci, usnadňují komunikaci a pomáhají nám. Například když se ztratíme, tak máme v mobilu mapy a tak dále. Takže když bych to měla shrnout, na mobilu trávíme dost času a možná bychom to měli omezit, ale ze života bychom ho určitě úplně vyřazovat neměli.

Na mobilním telefonu jsem dost často, ale spíše doma. Ve škole nebo s přáteli jsem na mobilu minimálně. Když se nudím, jdu na mobil, ale někdy nic nového není ani na mobilu. Přiznávám, že na mobilním telefonu jsem závislá. Nevyměnila bych však te-

pokračování na straně 17

Zprávy ze základní a mateřské školy

pokračování ze strany 16

lefon za přátele. Doma jsem na mobilu hodně a už jsem slyšela, že jsem na něm často. Víím, že bych na něm měla být méně. Když ale přijdu ze školy, je to to nejjednodušší, čím se můžu zabavit.

Myslím si, že nejsem tak závislá na mobilu. Jsem na něm docela často, ale když mi to už přišlo příliš, odložila jsem ho. A úplně jsem na něj zapomněla. Když jsme s rodinou na večeri, tak si spíš povídáme a na mobilu nejsem. Ale mám ho na stole, kdyby mi někdo napsal. S přáteli na mobilech jsme docela často, hlavně když nevíme, co máme dělat. Bez mobilu jsem už byla hodněkrát a necítila jsem se zvláště, ale víc v pohodě. Když nemám mobil, trávím hodně času venku. Mobil jsem si často odložila sama a nechtěla jsem ho. Chtěla jsem se bavit s rodinou anebo si hrát s pejskem. Teď v zimě na mobilu skoro nejsem, protože každý den chodím s kamarády nebo rodinou bruslit. Do budoucna si myslím, že mobil pro mě nebude tak důležitý. A určitě nebudu závislá! Mobil pro mě není tak podstatný. Radši být venku s kamarády nebo rodinou!

Jana Hladíková

Ladovská zima dětem přála

Ani ostatní děti se ve školce nenudí, letošní zima jim opravdu dopřává. V předchozích zimách bylo sněhu pomálu. Letošní rok je pravým opakem. Děti si mohou užívat pohádkovou ladovskou zimu. Proto pobujeme na našem kopečku, běháme a skáče v prachovém sněhu, tvoříme stopy ve sněhu a pozorujeme stopy ptáčků.

I výtvarné obrázky jsou veselé, děti vidí sníh venku, všude kolem sebe. Malujeme sněhuláky, zasněžené domy, lesy a nádherné vločky. Užíváme si zimy takové, jaká má být.

Kolektiv MŠ

Interaktivní tabule předškoláky baví

Od ledna 2017 navštěvují předškoláci pravidelně každé pondělí třídu s interaktivní tabulí na novém pavilonu ZŠ. Využití digitálních technologií je v dnešní době již nezbytnou součástí výchovně-vzdělávacího procesu a stále častěji se s ním setkáváme i v MŠ. Interaktivní tabule je velká interaktivní plocha, ke které je připojen počítač a datový projektor. Projektor promítá obraz z počítače na povrch tabule a přes ni můžeme speciálním perem počítač ovládat. Pro děti je tento způsob výuky velice atraktivní a má velký přínos pro jejich rozvoj. Nejen v ob-

lasti PC a IT gramotnosti, ale i v dalších oblastech, jako je grafomotorika, zrakové a sluchové vnímání, rozvoj paměti, myšlení, řeči atd.

Jelikož děti zařazení interaktivní tabule velmi přivítaly a vždy se na výuku velmi těší, přislíbil nám pan ředitel ZŠ do budoucna zakoupení dalších interaktivních programů.

Závěrem bych jménem dětí i učitelek MŠ chtěla poděkovat vedení školy za to, že nám využívání interaktivní tabule bylo umožněno.

Bc. Martina Nováková

Zprávy ze zahradnické školy

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Merkuriáda v domově mládeže

V září paní učitelka naší zahradnické školy přivezla na internát několik krabic, ve kterých se skrývala stavebnice Merkur, a byla vyhlášena soutěž o vytvoření nejhezčího modelu.

Zprvu se studenti trochu ostýchali, někteří stavebnici dokonce ani neznali. Ale já jsem se v tomto okamžiku rozpomněla na své dětství, kdy jsem stavebnici objevila pod vánočním stromčkem. Vzpomínám si, jak jsem podle předlohy některé jednoduché modely zkusila, ale jako děvče jsem u práce se stavebnicí dlouho nevydržela.

Proto jsem si sedla mezi studenty, zavzpomínala na své dětství a vytvořila jsem podle fantazie plošinu. U šroubování našich modelů jsme se všichni zasmáli a povídali si, co kdo staví. Ze všech našich malých částí sestavil Jakub Svoboda jeden velký mlýn s příslušenstvím.

Práce se stavebnicí přinesla všem zúčastněným radost a uspokojení nad společně vytvořeným dílem a zároveň zpestřila volný čas v domově mládeže.

Marcela Boudná, učitelka odborného výcviku, Střední škola zahradnická Kopidlno

Natáčeli jsme reportáž o reportáži

7. února k nám na pobočku Rádia Kulíšek, ve které pracují žáci naší školy, zavítal štáb ČT Děčko, aby do Zpráviček připravil reportáž o natáčení reportáže. Zahradník Jakub Svoboda společně s Lindou Ptáčnickovou (reportérka pobočky Rádia Kulíšek ze Střední školy Lomnice nad Popelkou) přiblížili praxi zahradníků i rybářů. Zahradníci přepichovali rostliny a aranžovali, rybáři síťovali, přivazovali sítku ke keseru a saku. Televizní štáb u nás strávil dvě hodiny a natočil půlhodinový materiál. Ve Zprávičkách, odvysílaných 13. února 2017, diváci viděli minutovou reportáž.

Můžete si ji pustit zde: decko.ceskatelevize.cz/zpravicky.

Rozhovor se žáky studijního oboru rybářství Blankou Koblrovou a Benediktem Brodským ve vysílání neuvídíte, můžete si ho poslechnout na rastv.cz – pobočka Kopidlno.

Tady je malá ochutnávka.

Linda: Co je to keser a sak?

Blanka: Jsou to laicky řečeno podběráky s kovovou obručí a dřevěnou rukojetí.

Linda: Jaký je vůbec mezi keserem a sakem rozdíl?

Benedikt: Kesery máme buď násadové, nebo na tržní rybu. Ty se používají na větší kusy, což je od 1,5 do 4 kg. Sak a ten se použí-

vá zase na násadu. Máme buď násadový sak, nebo plůdkový.

Linda: Kolik ryb se do toho může vejít?

Benedikt: 5 až 6 kg. Záleží na hloubce jádra.

Blanka Koblrová,

3. ročník, studijní obor rybářství

Rybáři navštívili veletrh For Fishing

Dne 16. 2. se rybáři prvního a druhého ročníku v doprovodu pana učitele Josefa Hliněného vydali do Prahy na veletrh For Fishing. Cílem exkurze bylo seznámit se s novinkami rybářského sportu. Jedna z nejvýznamnějších byl přívlačový testovací bazén, u kterého vítězové mistrovství světa nebo mistrovství republiky v přívlači předváděli chod vláčecích nástrah. Nejvýznamnější osobou této akce byl Jakub Vágner, který zde měl dva stánky. Jeden se jmenoval stejně jako on a druhý podle jeho rybníka Katlov. Se spolužáky, se kterými jsem tam byl, jsme se shodli, že nejhezčí byly stánky s bivaky, protože vystavovatelé se snažili vytvořit prostředí, které je u vody.

Petr Zezulka,

1. ročník, studijní obor rybářství

Foto: Josef Kořínek,

2. ročník, studijní obor rybářství

I letos přepichujeme

Začali jsme s výsevem rostlin. Do sadbovačů už přepichujeme rostliny, které se vysévaly dříve. Poté je můžeme hrnkovat nebo ve druhé polovině května sázet přímo na záhon.

Jakub Svoboda,

3. ročník, studijní obor zahradnictví

Foto: Daniel Prisztavok

Zprávy ze zahradnické školy

MasterChef Roman Kotlář po roce mezi námi

Ptali jsme se ho, co za rok dokázal a k jakým změnám v jeho životě došlo. Dozvěděli jsme se například, že na Vánoce poprvé zabíjel kapra a bylo to pro něho velice náročné. Ke konci besedy jsme mu poděkovali a předali jsme mu dárek za to, že s námi pohovořil. Nakonec podepsal naší kamarádce kuchařku.

Eliška Fidlerová,

1. ročník, učební obor zahradník

Foto: Tereza Bittnerová,

2. ročník, učební obor zahradník

Představili jsme zahradníkův rok

Na škole se konaly projektové dny. První den se všichni žáci rozdělili do skupinek po dvou a nebo po třech. Letošní téma bylo Zahradníkův rok. Každá skupina si vylosovala měsíc, ze kterého bude zpracová-

vat prezentace, plakáty a nástěnky. Druhý den jsme představovali, co jsme vytvořili.

Eliška Fidlerová,

1. ročník, učební obor zahradník

Foto: Tereza Bittnerová

Zpíváme s naší paní mistrovou

Každý týden ve čtvrtek se scházíme na hudebním kroužku pod vedením paní Nadi Novotné a cvičíme písně. Před Vánoci jsme zpívali koledy na naší vánoční besídce. Další vystoupení trénujeme. Na kroužku zažijeme spoustu legrace a jsme rádi, že ho máme.

Jakub Svoboda, studijní obor zahradnictví

Foto: Tereza Bittnerová

Za kulturou do Nové Paky

Zúčastnili jsme se Tříkrálového koncertu v Nové Pace. Vystoupili Kamila Nývtová, Marian Vojtko, Josef Vágner, Ines Ben Ahmed a Eva Matějovská. Poslechli jsme si muzikálové melodie. Pro účinkující jsme uvázali kytice, které jsme jim na závěr předali. Zpět do domova mládeže jsme se vraceli dobře naladěni a již teď se těšíme na příští rok.

Blanka Koblrová,

3. ročník, studijní obor rybářství

Zprávy ze zahradnické školy

Zahradníci a rybáři se stali staviteli

Změnili jsme styl výuky dějepisu a místo biflování učiva jsme šli ven stavět hrady ze sněhu. Bohužel, sníh byl čerstvě napadaný prašan, a tak z plánů staveb velkých hradů, vozové hradby z doby husitské a hory Říp

sešlo. Nakonec jsme postavili hrob Johanky z Arku. Zajímavé a praktické zpestření učiva, u kterého jsme zažili plno legrace.

*David Růžicka,
2. ročník, studijní obor rybářství*

Probouzí se příroda, probudili se také zahradníci

17. 3. 2017

Ples školy a včelařů

šerpování maturantů a absolventů, květinová výzdoba

22. 3. 2017

Polabský motýl – Lysá nad Labem

17. ročník soutěže v aranžování květin pro studenty středních zahradnických a zemědělských škol a pro učně zahradnických a zemědělských učilišť
téma: František Antonín Špork
Hlavním cílem byla prezentace floristických dovedností soutěžních týmů.

25. 3. 2017

Stavba a zahrada – Aldis Hradec Králové

prodej a výstava velikonoční a jarní vazby na 20. ročníku výstavy

*Hana Hladíková,
učitelka praxe, květinářství a vazačství*

Co nás čeká na jaře

8. 4. 2017

Velikonoční seminář

výroba jarních dekorací, seznámení se základními pravidly estetiky

11. 4. 2017

Velikonoční výstava a prodej – Lázně Bělohrad

studenti předvádějí ukázky velikonoční vazby a probíhá prodej výrobků

17.–18. 5. 2017

Děčínská kotva – 46. Mistrovství floristů ČR

téma: Ladovská zima

Soutěžní úkoly:

Advent jako malovaný – adventní věnec
Hvězdy zimní oblohy – tajná disciplína
Žezlo paní Zimy – svatební kytice
Sním o Vánocích bílých – prostorové aranžmá

Tomáš Hakl se stal Mistrem floristou České republiky pro rok 2016

*Hana Hladíková,
učitelka praxe, květinářství a vazačství*

TJ SOKOL KOPIDLNO LETNÍ TÁBOR LEDCE

hledá vhodné zájemce

pro doplnění kolektivu
pořádajícího tradiční
dětský tábor v Leducích.

Zájemci o pozice VEDOUČÍCH ODDÍLŮ

pro letošní tábor v termínu
1.–15. 7. 201
se mohou hlásit na adrese
vedoucího tábora:

Ing. Milan Šafler
Husova 195
507 32 Kopidlno
e-mail: milan.safler@seznam.cz
mobil: 607 631 998 (večer)

Vítání jsou zejména bývalí účastníci tábora nebo rodiče dětí z letošního běhu tábora. Podmínkou je věk nad 18 let. Podrobnější informace na výše uvedené adrese.

Ledečtí táborníci se těší na další zájemce o rozšíření kolektivu, který se o tábor v Leducích stará!

Vzpomínka na kopidlenského lékaře MUDr. Vítězslava Golda

Je tomu několik let, co v Kopidlenských listech zveřejňoval pan Jaroslav Svoboda vzpomínky na kopidlenského lékaře. Mezi nimi se objevilo jméno osobnosti MUDr. Vítězslava Golda, který působil jako lékař v Kopidlně v době německé okupace a v prvních letech po osvobození. Bohužel se nějaká osobní data či vzpomínky pamětníků k jeho osobě nepodařilo najít. A tak upomínkou na něj v Kopidlně dodnes zůstává chátrající vila před mostem přes Mrlinu, směrem od náměstí, které se stále říká v Kopidlně Goldova.

Pak také několik otázek. Byl dr. Gold Žid, k čemuž napovídá jeho příjmení? A pokud byl, jak to že ho Němci nechali v Kopidlně žít a sloužit lidem jako lékaře a neskončil v některém z koncentračních táborů? A jak to bylo s oslavou na jeho zahradě, po příchodu Rudé armády do Kopidlna v roce 1945? Otázky se vrátily v okamžiku, kdy se se vzpomínkou na dr. Golda na nás obrátila paní ředitelka Marie Fišerová, rodačka z Ledkov, žijící v Hradci Králové. Na pana doktora vzpomíná takto:

„Psal se rok 1944 – jaro. Byla jsem ještě malé děvče a onemocněla jsem. Trápil mě kašel a vysoké teploty. A tak se mnou maminka zašla k doktoru Goldovi. Ordinaci měl ve svém domě pod náměstím, v blízkosti mostu přes Mrlinu. Ten dům se mi tehdy velice líbil. Uvnitř bylo všechno čistoučké, na chodbě i v ordinaci bílé zdi. A na nich pověšené různé obrázky.

Pana doktora vidím ještě dnes, že byl vysoký, štíhlý, v bílém doktorském plášti. Kolem ordinace byly skříňně plné zářivého skla a zdravotnických nástrojů. Vyšetřil mě a řekl mamince, že mám černý kašel. Předepsal mi nějaké užívání a doporučil, aby mě rodiče na nějaký čas odvezli do čistého prostředí. Nejlépe tam, kde jsou lesy a vyšší nadmořská výška. Doporučil jim zkusit klimatickou léčbu. Moje maminka pocházela z Polné u Havlíčkova Brodu, kde tehdy ještě žili její příbuzní. Sbalila kufr a spolu jsme odešly na nádraží v Kopidlně, kde jsme nasedly do vlaku. Byl plný cestujících. Průvodčí byla Němka, která na cestující stále jen křičela. Bylo to v době války a doba byla tehdy velmi zlá. Byli jsme obsazeni Němci a válečná vřava se pomalu blížila i k nám. Není divu, že jsme po té cestě byly obě celé vystrašené. U babičky jsme strávily celý týden. Chodily jsme často na procházky do „černých“ lesů a změna klimatu pomohla. Po několika dnech byl kašel vyléčený a my jsme se mohly vrátit zpět do Kopidlna.

Už jsem napsala, že dům dr. Golda se mi líbil, a přála jsem si v takovém domě jednou bydlet. Chodila jsem kolem něj často, když jsem docházela do blízké školy. Vím že dr. Gold po smrti své ženy opustil Kopidlnu

Dětská fotografie pí M. Fišerové v době jen krátce po tom, co prožila svoji životní zkušenost s p. dr. Goldem. (Foto album M. Fišerové)

a dům zůstal prázdný. Postupně chátral a zahrada zarůstala. Později ho koupil nový majitel, který ho vlastní do současnosti.

Bohužel se o něj nestará, a tak je v ubohém stavu. V mých vzpomínkách je však stále tak krásný, jak jsem ho vídala ve svém dětství a mládí. Stejně tak i vzpomínka na milého pana doktora se mně z mysli ani po tolika letech nevytratila.“ (osu)

Na položené otázky se na naši prosbu pokusila odpovědět kronikářka Drahozrazí Zdenka Gläserová Lebedová, pracovnice Státního okresního archivu v Jičíně. Poskytla nám tuto informaci:

MUDr. Vítězslav Gold

- pravděpodobně Žid nebyl, v seznamech ani soupisech Židů, které jsou různě rozeseté v některých fondech archivu, jsem jej zatím nenašla

- zřejmě opravdu propůjčil svou zahradu k oslavám osvobození, šlo o večeři, kterou uspořádal velitel místní (vojenské) posádky, jak se dočteme z pozvánky psané na stroji:

„Pozvánka na společnou večeři dávanou panem velitelem místní posádky v Kopidlně, která se koná dne 13. května 1945 v 10 hodin večer v zahradě pana Dra. Golda. p. Ing. Josef Frkal, s chotí“

(zdroj: SOkA Jičín, fond MěNV Kopidlna, Kronika města 1921–1946, pozvánka je vložena vzadu do kroniky; jiný zápis se o této akci v kronice k uvedenému roku nenachází)

Copak ty, ptáčku, k obědu si dáš?

Zima, jako je ta letošní, patří mezi ty nejchladnější za poslední 4 roky. Sníh a mrazy způsobují problémy nám lidem, ale i zvířatům. O ty lesní se starají myslivci. Do krmelců jim dávají seno, řepu, obilí.... My ostatní můžeme pomoci přikrmováním ptáků, kteří neodlétnou do teplých krajín. Mezi ně patří sýkora koňadra, sýkora modřinka, sýkora babka, strážník obecný, brhlík lesní, stehlík obecný, červenka obecná, vrabec domácí a mnoho dalších. Ti snášejí sníh i mráz, v noci spí schouleni k sobě a vzájemně se zahřívají.

Při nedostatku potravy ale strádají. Stahují se do zahrad, kde hledají naši pomoc. A co patří do jejich jídelníčku? Sypat do krmítek jim můžeme slunečnici, proso, mák, lněné semínko, ale i řepku. Nejraději mají tučná slunečnicová semena, která jsou pro ně spolehlivým zdrojem energie. Pro zpestření můžeme přidat i ovesné vločky, strouhanou mrkev nebo lůj. Z loje lze vyrobit i vlastní směs, pokud jej opatrně rozehrájeme a smícháme se semínky. Směs pak nalijeme například do skořápky kokosového ořechu nebo menšího květináče.

A koho na co nalákáte? Olejnatá semena, jako je slunečnice, lůj a tukové směsi milují sýkory, brhlík, šoupálek a strakapoud. Semena plevelů a obilovin svědčí zrnovému pěnčivému, zvonkům, strnadům, dlaskům, vrabcům a košům. Plody nejrozličnějších bobulovin i na kousky nakrájená jablka velmi ocení kosi a drozdi kvíčaly.

Pozor však na místo, které zvolíme k umístění krmítka. Největším nepřítelem jsou pro ně kočky. Je také lepší zvolit více menších krmítek než jedno velké. Odpadnou tak šarvátky mezi ptáčími návštěvníky. Mezi největší „rváče“ patří sýkory a červenky.

Nikola Lhotáková

Drahorazská výročí v roce 2017

Přifaření ke Kopidlnu, osobní jubilea a jeden nešťastný osud

Ve 2. polovině 18. století došlo na Kopidlensku a Libáňsku k reorganizaci církevní správy. Touto oblastí procházela a dodnes prochází hranice mezi dvěma biskupstvími, litoměřickým (založeno 1655) a královéhradeckým (založeno 1664). V roce **1787** došlo zde k územní reorganizaci. Drahorazský kostel sv. Petra a Pavla Apoštolů, který byl dosud filiální k farnosti libáňské (a tedy spadl pod diecézi litoměřickou), a s ním další obce, např. Pševes, Keteň nebo Bartoušov, byly vyjmuty z církevní jurisdikce libáňské fary a s platností od 1. března 1787 byly přifařeny ke Kopidlnu. Od té doby spadaly nově pod diecézi královéhradeckou (a je tomu tak dosud). Naopak obce Údrnice, Údrnická Lhota nebo Únětice, patřící ke Kopidlnu, byly k témuž datu přifařeny k libáňské farnosti a spadaly tak nově pod litoměřickou diecézi. Od této změny letos uplyne 230 let.

14. prosince 1697 zemřel v Jičíně v pouhých 37 letech kameník **Matěj Vocásek**, autor plastické dekorativní (a snad i sochařské) kamenné výzdoby kaple Božího hrobu v Drahorazi (stavba zahájena v roce 1695 a posvěcena na jaře 1698). Stalo se před 320 lety.¹

Před 165 lety se v Dolním Rakousku v Seiseneggu narodil dědic fideikomisního panství Kopidlno – Staré Hradý hrabě **Ervin Schlik** (21. 1. 1852). Po dosažení zletilosti se v 19 letech ujal všech schlikovských držav, ale sám se správě svých majetků nikdy nevěnoval. Mezi obyvateli Kopidlna byl podle mnoha pamětníků a jejich vzpomínek oblíbený. Pokud zavítal do Kopidlna, trávil veškerý svůj čas na zámku a málokdy zavítal do městečka nebo okolních obcí (kromě bohoslužeb). Několikrát se však se svou šlechtickou společností zúčastnil kulturních, hudebních či jiných společenských akcí pořádaných v okolí a Drahoraz také párkrát navštívil.

Dne 19. 1. 1877 se v Drahorazi čp. 20 narodil **Josef Štolovský**, syn nádeníka v Drahorazi. Ve věku 37 let byl jako voják rakousko-uherské armády, v útvaru 14. vozatajstvo, v roce 1914 odvelen na ruskou frontu. U města Novo Nikolajevsk byl však už 7. 9. téhož roku zajat a do československých legií byl zařazen 10. 11. 1918 jako voják 12. střeleckého pluku. Po válce a demobilizaci skončil v legiích 8. 3. 1920.² Po návratu domů vystoupil v roce 1921 z římskokatolické církve a zůstal bez vyznání, v roce 1944 se k ní ale opět přihlásil. Od jeho narození letos uplynulo 140 let.

Před 100 lety zemřel ve válečném roce 1917 v Drahorazi čp. 25, dne 14. března, hudebník, učitel a řídící **Václav Straka**. Po studiích v Liberci a potom v Praze se tamtéž stal

Podobizna Ervína Schlika, kolem 1880. (SOKA Jičín, fond SHA)

jedním z prvních členů zpěvického spolku Hlahol, který byl založen v roce 1861. Z Prahy se však záhy vrátil na podučitelské místo do drahorazské školy a svou lásku k hudbě a sborovému zpěvu si přinesl sebou. Stal se zakladatelem nejprve pouze mužského

Zpěvického spolku Zvonař v Drahorazi, a to už v roce 1870. Václav Straka se po celý svůj život významně podílel na kulturním a hudebním životě obyvatel nejen této malé obce, ale věnoval se rovněž žákům místní školy, znal se a hrával s hudebníky a ochotníky z celého okolí.

Dne 9. listopadu letos uplyne 100 let od narození **Anny Vovsové** rozené Novotné (9. 11. 1917 Chleby, okres Nymburk). Svůj život prožila částečně v Drahorazi, ale bohužel zde nebyla příliš šťastná. Z mnoha důvodů je však nutné osud její i celé rodiny připomínat.

Anna Novotná a Josef Voves byli bratranec a sestřenice. Jejich sňatek byl rodiči zřejmě předem dohodnut, snad aby se rodinné jmění nedělilo. Z manželského svazku se narodily 2 děti, Josef (1941) a Jana (1944), ale jinak to nebylo šťastné manželství. Prudká, cholerická a nepřízřusobivá Josefova povaha dopadala nejen na pomocníky, kteří u nich v 26hektarovém hospodářství pracovali, ale zejména jím trpěla rodina, kterou v záchvatech fyzicky i psychicky týral. Když bylo doma zle, utíkala podle pamětníků Anna s dětmi (hlavně se synem) přes stodolu zadem do polí, jen aby uchránila děti i sebe před výpraskem. Po vstupu

pokračování na straně 23

Václav Straka s členy Zpěvického spolku Zvonař. Sedící zleva: Václav Bareš, Josef Palička, Václav Arnošt Straka (otec), Václav Straka (syn), Josef Valenta. Stojící zleva: Václav Matouš, Josef Kotlář, František Runčík, neznámý muž, František Voves st., kolem 1880. (SOKA Jičín, fond SHA)

pokračování ze strany 22

Vovsových do JZD v r. 1953 (patrně již kvůli nedostatku pracovních sil, z nichž někteří po válce odešli do pohraničí) se jejich rodinná situace zřejmě ještě zhoršila. Okolnosti vypjatého období 50. let a v nemalé míře jistě i Josefova cholerická povaha a obecná neoblíbenost přispěly k tomu, že byli oba manželé v roce 1958 zatčeni a odsouzeni poté, co se proti nim postavila spousta místních jako svědků.³ Otázkou je, jestli někteří v procesu neprojevovali spíše vlastní nespokojenost (nebo závist, či dokonce nenávist) k Vovsovi, potažmo i k jeho ženě, a nemohli jim tak přitížit. Odpověď je možné hledat mimo jiné ve svědomí každého z nich...

Anna Vovsová byla ve svých 40 letech odsouzena v roce 1958 v politicky motivovaném procesu na 3 roky vězení, ke ztrátě veškerého majetku ve prospěch státu, ke ztrátě občanských práv na 5 let a k zákazu pobytu v okrese Jičín a v sousedících okresech na 5 let.⁴ Po výkonu trestu pak žila patrně v okrese Mělník nebo Nymburk. V současné době již nikdo z tehdejší nešťastné rodiny nežije.

Vzpomínky sice nejsou jen dobré a život přináší i to špatné a zlé, ale vždycky máme ještě víru a naději v to dobré a ještě lepší. A dobré je v současné Drahorazi třeba to, že opravy věžičky neboli sanktusníku na střeše kostela sv. Petra a Pavla se letos budou chýlit ke zdárnému konci a snad se v příštích nebo alespoň dohledných letech dočkají obnovy i další části tohoto v základech středověkého kostela a barokní kaple Božího hrobu. Hodnotnější stavební kulturní památku (zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek, vedeném Ministerstvem kultury ČR), významnou stavebně, kulturně i kulturně historicky, zde v Drahorazi nemáme.

*Zdenka Gláserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi*

Poznámky:

1 Více o Matěji Vocáskovi viz Kopidlenské listy, prosinec 2015, str. 22–23.

2 Viz databáze legionářů na webových stránkách pražského Vojenského ústředního archivu ([www.http://www.vuapraha.cz/fallensoldierdatabase](http://www.vuapraha.cz/fallensoldierdatabase)) nebo kniha jičínské archivářky Mgr. Radky Janků „Legionáři Jičínska“, kterou vydal OÚ Jičín a SOKA Jičín v Pardubicích roku 2000.

3 Vyšetřovací spis je uložen v pražském Archivu bezpečnostních složek, fond V/Hradec Králové, sign. V-441 HK. Jsou v něm dochovány např. svědecké výpovědi nejméně 14 místních obyvatel včetně představitelů JZD.

4 Viz např. heslo o Anně Vovsové uvedené v knize na str. 220, kterou sepsal kolektiv autorů: „Kopidlno – Drahoraz, Ledkov, Mlýnec, Pševs“, vyd. Nakladatelství Jan Řehounek – Kaplanka Nymburk, za přispění města Kopidlno, v roce 2014. Další informace o rodině Vovsových lze nalézt také v SOKA Jičín, fond Okresní národní výbor Jičín, karton 675.

Židé v Kopidlně na základě záznamu ve fasích Tereziánského katastru

Podobně jako dnes i v raném novověku vznikaly různé pokusy o co nejspravedlivější sestavení systému výběru daní, resp. o vypracování co nejpreciznějšího podkladu pro výpočet daně. Jedním z nejznámějších novověkých příkladů je Tereziánský katastr, který měl odstranit slabé stránky Berní ruly (1653–1656). Nový katastr vznikl na rozdíl od Berní ruly několik desítek let, tj. od tzv. přípravné fáze roku 1713 do jeho oficiálního přijetí v roce 1748.¹ Ve zmíněné první, přípravné fázi, začínající rokem 1713, byla na všech panstvích pod dohledem vrchnosti vyhotovena přiznání (fase). V nich nalezneme soupis poddaných dle usedlostí a podchycení jejich ekonomické situace. Poté, co byla přiznání vyhotovena (většinou do r. 1715), nastoupila jejich důkladná kontrola prostřednictvím vizitací. Za tímto účelem bylo zřízeno několik čtyřčlenných komisí, které v jednotlivých krajích navštívily všechna panství a prohlížely stav poddanských hospodářství. Nálezy byly následně doplněny ke zmíněným přiznáním (fasím). Činnost těchto komisí trvala 12 let a jak výsledný katastr, tak fase a jejich dodatky jsou pro nás jedinečným zdrojem informací o složení obyvatelstva v první polovině 18. století.² To platí i pro Kopidlno.

Podle sčítání duší žilo v Kopidlně k roku 1713 422 obyvatel (tzn. dospělých, příjímajících svátosti) a svou živnost zde na základě vyhotovení přiznání vykonávalo bezmála 50 řemeslníků různých profesí. Významnou, nedílnou, ale v dobovém kontextu problematickou skupinou obyvatel českých měst byli i raném novověku Židé. Postavení židovské menšiny se také v závislosti na místě výskytu v průběhu 17. a 18. století pohybovalo mezi tichým tolerováním jejich přítomnosti až po otevřené opovrhování a strach.³ Jejich život nebyl usnadněn ani skutečností, že nesměli vstupovat do cechů, a pokud provozovali nějaké řemeslo, mohli často své služby oficiálně nabízet jen svým souvěrcům. Na druhou stranu představovali v řadě případů výhodný zdroj příjmů pro vrchnost, proto vrchnost jejich pobyt na svých panstvích (do určité míry) vítala: Židé totiž platili na rozdíl od běžných poddaných celou řadu dalších poplatků, z nichž vrchnost hospodářsky profitovala. Jak tomu bylo v Kopidlně, nás informuje zápis na zadní straně kopidlenských fasí,⁴ který byl zřejmě vyhotoven vizitujícími úředníky v době kontroly fasí. Ze záznamu se dozvídáme nejen jména a profese v Kopidlně usazených Židů, ale také zajímavé biografické detaily. V Kopidlně se nacházely v té době tři židovské rodiny a záznam (na rozdíl od samotných fasí psaný v němčině) uvádí tyto podrobnosti:

„Sigmund Khue⁵: krejčí, je mu 54 let. Narodil se v Kopidlně, jeho rodiče byli v Kopidlně usazení přes 80 let. Jeho žena pochází z Prahy a je jí 40 let. Manželé mají 3 děti – Davida – 15 let, Báru – 19 let a Lídu – 12

let. Bydlí ve vrchnostenské chalupě a za což vrchnosti platí ročně 18 zlatých. Vydělává ročně 26 zlatých.

Löbl Khue: holič, je mu 40 let, také se narodil v Kopidlně, ale jeho otec pocházel z Prahy. Jeho žena je z Pardubic a je jí 35 let. Mají 4 děti: totiž Herschla – 14 let, Berla⁶ – 9 let, Annu – 6 let a Báru – 4 roky. Bydlí ve vrchnostenské chalupě, za což vrchnosti platí ročně 59 zlatých. Vydělává ročně svou prací, obchodem a úroky z půjček 200 zlatých.

Veit Hürschl: Obchodník, je mu 35 let, pochází z [Khütz], v Kopidlně bydlí 9 let. Jeho žena pochází z Jičína, je jí 31 let. Mají dvě děti: Ruth, stará 8 let, a Judith, stará 2 roky. Žije ve vrchnostenské chalupě, za což ročně platí 22 zlatých a obchoduje plátnem a zbožím všeho druhu, za což vydělává ročně 100 zlatých.“

Kde přesně se nacházely „vrchnostenské chalupy“, které měli místní Židé pronajaté, na základě záznamu nevíme. Záznam je však cenným poznatkem o podobě malé židovské komunity ve městě.

Mgr. Lucie Rychnová, Ph.D.

Pozn. red.: autorka článku je historička umění, zabývá se vývojem šlikovských panství za života Františka Josefa Šlika (1656–1740) a kulturní krajinou v době baroka.

Poznámky:

1 Pro upřesnění – roku 1748 byl přijat tzv. první tereziánský katastr, který zahrnoval pouze rustikální (tj. poddanské) pozemky, teprve tzv. druhý tereziánský katastr z r. 1757 zahrnul jak rustikální (poddanskou), tak dominikální (panskou) půdu.

2 Katastr se spolu s celou dokumentací nachází v prvním oddělení Národního archivu v Praze a jeho výsledný sumář vyšel v podobě tištěné edice. Pavla BURDOVÁ – Marie LIŠKOVÁ a kol. (eds.), *Tereziánský katastr český*, sv. III: dominikál, Praha 1970; Aleš CHALUPA – Marie LIŠKOVÁ a kol. (eds.), *Tereziánský katastr český*, sv. I, *Rustikál (kraje A–Ch)*, Praha 1964; Idem: *Tereziánský katastr český*, Sv. 2, *Rustikál (kraje K–Ž)*, Praha 1966.

3 K situaci židovské menšiny v 17. a 18. století více např. Iveta CERMANOVÁ, *Protizidovské bouře v Praze roku 1744. Židovský a křesťanský pohled*, Židovská ročenka 5767, 2006, s. 47–62; Jaroslav Prokeš, *Úřední antisemitismus a pražské ghetto v době pobělohorské. Redukční a extirpační pokusy z let 1679 až 1729*, Ročenka společnosti pro dějiny Židů v Československé republice, Praha 1929.

4 Národní archiv, fond Tereziánský katastr, fase, k. 207, nefoliováno.

5 Pro nás neobvyklá forma příjmení se v 18. stol. objevuje častěji.

6 Jméno Berl pochází od Ber a vzniklo přidáním sufixu „l“. Bylo rozšířené zejména mezi aškenázkým židovským obyvatelstvem.

7 Jména a místa se často zaznamenávala foneticky, neexistoval ustálený pravopis, zde není jednoznačné, jaké místo původu měl písař na mysli.

Pševes: život obce od druhé světové války

Za druhé světové války žilo v obci kolem 150 obyvatel, jedna rodina byla židovská (čp. 13). Válečných bojů se nikdo z místních aktivně neúčastnil.

Obyvatelé se převážně živil zemědělstvím, jen několik jich zajíždělo za prací do Kopidlna na pilu, do cihelny nebo cukrovaru, do Agrostroje v Jičíně nebo ČD v Nymburce.

Největšími majiteli pozemků v té době byli: Josef Kotlář z čp. 52, Josef Dufek z č. 71, Miloslav Vrba čp. 31, František Bydžovský čp. 10 a František Vohnout čp. 27, který byl i starostou.

Hostince v obci byly dva, u Tomíčků čp. 13, kde bylo i smíšené zboží, rovněž tak to bylo i v čp. 70, budova patřila Kotlářovým čp. 52, provozovatelé byli manželé Dufkovi z Podůlsí. Mlýn čp. 36 vlastnil pan Paclt, pekařství v tomto objektu provozoval pan Hořák. Kovářským řemeslem se živil Antonín Horáček a jeho syn v čp. 85, truhlářství provozoval pan Josef Douša v čp. 68, kolářem byl pan Oldřich Husák v čp. 26 a krejčím byl pan František Studnička v čp. 8.

Ze spolků v obci působily: Sbor dobrovolných hasičů – župa Libáňská, založený v roce 1911, Divadelní a ochotnický spolek a Kampelečka.

V průběhu války nebyli v obci žádní němečtí okupanti. Ke konci války se ale v hájence ukrývali partyzáni, kteří si sami v noci docházeli pro potraviny.

Ve větších usedlostech na konci války bylo ubytováno ruské vozatajstvo (u Rejmanů čp. 18, Chaloupských čp. 19, Havelků čp. 2, kde pro vojáky byla polní kuchyně).

Pátého května 1945 po státní silnici projížděla obrněná auta s Němci od Jičína ku Praze.

Po válce, když byli z pohraničí odsunuti Němci, se několik místních rodin rozhodlo uvolněné území osídlit. Byla to rodina pana Hrdého z čp. 53, Štěpánka z čp. 43 a rodina Koškova z čp. 34. Po čase odjela ještě rodina Lejskova z čp. 68 a Růžičkovi z čp. 42, ale obě rodiny se po čase vrátily.

Poválečná historie obce

První poválečné volby do obecního zastupitelstva se konaly v roce 1946. Prvním předsedou byl zvolen pan František Rejman z čp. 18, další členové byli: Václav Rančák z čp. 7, František Vohnout z čp. 27, Rudolf Čapek z čp. 62, Jaroslav Jelínek z čp. 29, Václav Švarc z čp. 60, Josef Kotlář z čp. 52, Miloslav Havránek z čp. 48, Marta Drbohlavová z čp. 86. V roce 1948 se konaly volby nové. Předsedou byl zvolen pan Bohuslav Šebek čp. 6, který po několika měsících odstoupil, na jeho místo je zvolen pan Jaroslav Jelínek z čp. 29, jeho nástupcem byl pan Rudolf Čapek z čp. 62, ten byl roku 1951 vystřídán panem Václavem Švarcem z čp. 60.

Roku 1950 žilo v obci 257 obyvatel. Toho roku podal MNV žádost na ONV o povolení

Zleva pí Jurišicová čp. 59, Svobodová čp. 73, předseda JZD Jaroslav Jelínek, Andrllová čp. 76, t. č. servírka v pohostinství, její dcera Lenka.

zbourání dvou domků, obecní pastoušky čp. 23 (stávala za strouhou, zbyla po ní jen betonová lávka) a čp. 25, stávalo rovněž za strouhou, před Hrdými čp. 53. Uvolněná parcela měla sloužit ke stavbě nové požární zbrojnice.

Ze spolků roku 1951 aktivně pracoval Svaz žen, Svaz dobrovolných hasičů a Divadelní ochotnický spolek.

Plesy, dožínky, schůze i divadelní představení, vše se konalo v hostinci čp. 70. ONV v roce 1952 vyzýval místní zemědělce, aby založili JZD. O dva roky později, v roce 1954, začala likvidace soukromého vlastnictví. Mnozí podnikatelé a zemědělci museli opustit své domy, majetek jim byl znárodněn.

Tento proces postihl i několik našich spoluobčanů. V říjnu proběhl soud s vlastníky největších zemědělských usedlostí (Kotlář, Kříž, Vrba Svatopluk, Bydžovský, Vohnout čp. 27). Do vězení museli nastoupit Kříž Josef, Vrba Svatopluk a Bydžovský František. Jejich domy, pole, hospodářská zvířata, stroje a ostatní zařízení převzal Státní statek. Postižené rodiny se musely ze svých domovů vystěhovat. Zázemí našly u příbuzných v Kopidlně, Budčevsi nebo Labouni. Objekty zabraných usedlostí využil Státní statek k ubytování svých zaměstnanců nebo sezonních pracovníků.

Oprava vodní nádrže za 5.000 Kč a hlavní vozovky v obci za 3.000 Kč proběhly v roce 1955.

JZD bylo založeno 4. května 1957. Ten den podalo přihlášku šestnáct středních rolníků,

tj. 0–10 ha zemědělské půdy. V té době mělo JZD celkem 79 ha. Předsedou byl zvolen Jaroslav Jelínek, vedoucím rostlinné výroby Bohuslav Bernard.

Roku 1959 byla dokončena stavba drůbežárny JZD a započala stavba požární zbrojnice vedle domku čp. 20, dnes vedle Lejskových čp. 88.

V březnu roku 1960 ONV rozhodl, aby JZD Pševes, Drahoraz a Keteň vytvořila jeden celek. A tak se v tomto roce tato tři JZD sloučila v jedno s názvem JZD Budoucnost Drahoraz, se sídlem v Drahorazi čp. 5, u Vovsů, vedle školy. Výměra obhospodařované půdy byla 593,6 ha. JZD převzalo do své správy i Státní statek, který ve Pševsi byl. Předsedou byl zvolen Jaroslav Jelínek ze Pševse.

Stavba požární zbrojnice byla dokončena v roce 1960, současně byla započata přestavba elektrické sítě. Jednota – spotřební družstvo – opravila budovu čp. 70, pohostinství a obchod s potravinami.

Tento rok byla zavedena autobusová linka Jičín – Kopidlno – Nečas.

Ve druhé polovině roku 1960 bylo započato se stavbou kravína při cestě do Drahoraze.

Počty obyvatel v obci průběžně kolísaly. Roku 1959 žilo v obci 260 obyvatel, o dva roky později počet klesl na 154. Z toho důvodu se Pševes stala osadou obce Drahoraz.

Veřejný rozhlas je zaveden v obci roku 1962.

pokračování ze strany 24

Rok 1964 je rokem, kdy došlo ke sloučení MNV obce Pševs, Drahoraz a Keteň. Sídlo kanceláře bylo v Drahorazi u Novotných čp. 21. Předsedou byl zvolen Ladislav Plachý ze Pševs.

Sedmdesát domů a 203 obyvatel měla obec roku 1970.

V červnu toho roku vydal odbor výstavby ONV povolení ke stavbě šestibytovky na zahradě rodiny Chaloupských čp. 19. Tím došlo k zániku obecní váhy (stála v místě, kde je plot bytovky a lípy). Stavba byla dokončena v roce 1973.

Myslivecké sdružení Hubert Údrnice roku 1973 koupilo od JZD Budoucnost Drahoraz nevyužívanou drůbežárnu ve Pševsi a přebudovalo ji na odchovnu bažantů kuřátek, v provozu je dosud.

Vyššími orgány bylo rozhodnuto o zvětšování zemědělských podniků, a tak bylo JZD Budoucnost k 1. 1. 1974 začleněno do Státního statku Jičín, hospodářství Jičíněves.

Tohoto roku byla v obci svépomocí vybudována nová čekárna ČSD. Stará dřevěná bouda bez dveří byla nahrazena zděným domečkem, kde bylo i sociální zařízení. V současné době se podobá té dřevěné.

Pro nedostatek bytů začal Státní statek v roce 1980 u státní silnice na volném prostranství s výstavbou čtyř rodinných domků pro své zaměstnance.

Roku 1982 byla započata v akci Z stavba objektu pro obchod (čp. 50), ve kterém se začalo prodávat až v roce 1995.

K 1. 1. 1986 zanikl MNV Drahoraz, obce Pševs a Drahoraz byly přičleněny k MNV v Kopidlně a Keteň k MNV v Jičíněvsi.

V roce 1991 koupil pan Jan Houžvička roubenou stavbu bývalého skladu v ovocném sadě mezi Kopidlnem a Ledkovem a postavil ji ve Pševsi.

Několik „nadšenců“ se v roce 1997 domluvívalo a založilo sportovní oddíl HC Žralok Pševs.

Ve stejném roce pro nedostatek dětí byla uzavřena škola v Drahorazi. Místní děti dojíždějí do školy v Kopidlně.

Koncem roku 1998 ukončil svou činnost Státní statek Jičín pro zadluženost a platební neschopnost.

Stavba chodníku u státní silnice proběhla v letech 2001–2003.

Na místě čerpací stanice Státního statku vybudovala firma OMV novou čerpací stanici a rozšířila nabídku o stanici LPG. Ta byla v srpnu 2012 uzavřena pro platební neschopnost.

Budovu bývalého hostince – čp. 70 – v roce 2009 prodal Ing. Charousek firmě Albixon, a. s., budova je od roku 2013 nabízena k prodeji.

Město Kopidlno roku 2010 prodává panu Miroslavu Grusmanovi prodejnu potravin za 350 000 Kč.

Za 8 359 418 Kč v roce 2013 město vybudovalo v obci vodovod.

Téhož roku postihla vesnici velká voda. Způsobilo ji protržení hráze rybníka v Liběšicích. Z jednoho domu byli obyvatelé evakuováni (Havránkovi čp. 48), další dva domy byly v ohrožení (Pávovi čp. 24 a Kubínovi čp. 42). Vlaky nejezdily toho dne od 14 hodin do 12 hodin dne následujícího.

Město téhož roku vybudovalo přípojku veřejného osvětlení od budovy bývalého hostince čp. 70 k domu Šoltysových, čp. 71.

Nejstarší občankou obce je paní Marie Bradáčová, narozená v roce 1921.

Jana Čtvrtečková

Hasičská zbrojnice ve Pševsi.

Občanská poradna Jičín i letos pokračuje v poskytování poradenství

S novým rokem nepřichází jenom dobré zprávy, ale přichází i problémy. Občanská poradna Jičín i nadále pokračuje v poskytování pomoci lidem, kteří se ocitli v problémech a nevědí, jak by je mohli řešit. Jeden takový příběh vám nyní předkládáme.

Pan Josef se na Občanskou poradnu obrátil ve chvíli, kdy od své pronajímatelky obdržel výpověď z bytu. Pan Josef žil s manželkou v městském bytě zhruba 35 let. Jako jinde i zde se město rozhodlo prodat své byty. Vzhledem k tomu, že neměli dostatek peněz, aby byt mohli odkoupit, získal jej někdo jiný. Nová majitelka přišla s novou nájemní smlouvou na dobu určitou, přičemž slíbila, že smlouvu bude do budoucna určitě prodlužovat. Pan Josef s manželkou ji podepsali, protože věřili ústní domluvě. Ovšem za několik měsíců přišla výše zmíněná výpověď.

Pan Josef se nezalekl, rozhodl se bránit a obrátil se na občanskou poradnu, aby zjistil správný postup. S pomocí poradkyně si připravil námitku proti výpovědi z nájmu, když to nezabralo, musel nakonec podat i žalobu k soudu pro neplatnost výpovědi. Celá situace nakonec skončila ve prospěch pana Josefa. Pronajímatelka svoji výpověď stáhla, což oznámila i soudu, a uznala veškeré nároky pana Josefa za platné dle uzavřené nájemní smlouvy. Pan Josef tedy uspěl a směl zůstat v bytě. Na posledním setkání s pracovníci poradny řekl, že byl rád, že ve svém boji vytrval a nevzdal se, i když nakonec v bytě nezůstal a po nějaké době se přestěhoval k synovi do rodinného domku.

Náš příběh má tedy dobrý konec. Přesto že se někdy zdá všechno beznadějně, je dobré problémy řešit, stejně jako to udělal pan Josef. Pomoc můžete najít právě v Občanské poradně. Poskytujeme bezplatné sociálně-právní poradenství v mnoha oblastech, jako jsou pracovní a rodinné problémy, bytové problémy, předluženost (exekuce, osobní bankrot) a v mnoha dalších. Kontaktovat nás můžete osobně na naší adrese (Vrchlického 824, Jičín), telefonicky (736 472 676) nebo emailem (opjcin@ops.cz). Další informace o poradně naleznete na našich webových stránkách www.ops.cz.

Mgr. Kateřina Kaizrová,
odborná poradkyně Občanské poradny Jičín

Ceny inzercí v Kopidlenkých listech

A4	1.500 Kč
1/2 A4	750 Kč
1/4 A4	300 Kč
1/8 A4	200 Kč

(krátké informace od občanů, pracovní nabídky, kulturní, sportovní a společenské akce se zveřejňují zdarma)

Uvedené ceny za inzerci se platí předem

Vzpomínka na kopidlenskou školu

8. ročník ZŠ v Kopidlně v roce 1953. Vpředu zleva třetí p. uč. Vítek, uprostřed p. řed. F. Karpíšek, vedle třídní p. Čapek, dále Ruta, Kobrle, Kuncířová. Za třídním vpravo autorka článku, tehdy žákyně Pekárková.

21. října 2016 se konal sjezd absolventů kopidlenské školy, kteří ukončili studium na této škole ve školním roce 1953/1954. V tomto roce probíhala reforma základního školství na jeho 2. stupni. Někteří žáci, kteří byli schopni studovat na středních školách, mohli na doporučení školy ukončit docházku v 8. ročníku. A ti, co chtěli jít dál, pokračovali v tzv. kurzu v 9. ročníku. Po absolvování základní školy se ucházeli o přípravu na učňovské profese.

Tehdy na 2. stupni kopidlenské školy vedle sebe existovaly zvlášť třídy dívčí a chlapecké. Spolu se mnou v této třídě absolvovaly spolužačky Formanová, Baudyšová, Hlaváčková, Jampílková, Pekárková-Fišerová, Smetanová, Havelková, Fialová, Voplatková, Bočková, Kouřimská a Šejvlová. V 8. ročníku dívčí třídy tedy skončilo vyučování 12 žákyň. Po odchodu z kopidlenské školy studovaly na různých středních školách v okolí, nejčastěji ekonomického směru (2 spolužačky), dvou- a nebo čtyřletých, další na gymnáziu (tehdy jedenáctiletce) a 2 odešly na školu zdravotní. Jednou z nich jsem byla já. Ostatní pokračovaly v tzv. kurzu v 9. ročníku. Připojily se k nim ještě další žákyně z blízkých Rožďalovic.

Ve stínu dvou smrků tehdy stála před školou socha pana prezidenta T. G. Masaryka. Domnívám se, že tam stála až do 60. let. Z učitelů si vzpomínám zvlášť na pí uč. Růženu Rudolfovou, která nás v dívčích třídách učila vaření. V přízemí školy, hned vedle vchodu, byla k tomu dobře vybavená kuchyně. Pan učitel Václav Vítek byl velmi laskavý a mezi námi oblíbený učitel. Matematiku nás učila paní učitelka Anna Kuncířová. Učitel Fibinger dojížděl až z Jičína. Ředitelem školy byl tehdy p. František Karpíšek.

Nejvíce vzpomínek však mám na našeho třídního učitele p. Františka Čapka. Učil nás matematiku, hudební výchovu a tělocvik. Na ten zvlášť ráda vzpomínám. Během roku jsme většinou cvičili venku, v zimním období ve školní tělocvičně. Hráli jsme různé hry, nejvíce basketbal. A také jsme cvičili na různém nářadí. Venku to byly převážně lehkotatletické disciplíny, běh, skok do dálky, hod do dálky. S panem učitelem jsme se účastnili různých soutěží a sportovních her v okolním městě Jičíně.

Na tehdejší dobu bylo originální i jeho vyučování matematiky. Uplatňoval tzv. skupinové vyučování, které se stalo moderní metodou výuky až o mnoho let později. Rozdělal nás do pěti skupin. V každé byla jedna zdatná žákyně jako vedoucí, která řídila řešení úloh s ostatními členkami skupiny. Celý problém jsme v té skupině řešily společně. Takový způsob výuky nám vyhovoval, protože jsme se uplatnily všechny a učily jsme se vlastně navzájem, pod nenápadným do-

hledem pana učitele Čapka. Takový způsob učení se uplatňuje při výuce dodnes a i dnes to vyžaduje schopného učitele, který dohlédne, zda se ve skupinách řeší zadaný úkol a přitom je ve třídě přiměřený klid a kázeň. Pan učitel tuto metodu výuky již tehdy zvládal mistrovsky.

Vedl školní pěvecký kroužek a s jeho sborem jsme vystupovali na různých společenských akcích ve městě. Některé ze spolužaček byly výborné zpěvačky. Třeba Eva Smetanová-Hloušková z Cholenic měla krásný soprán. Výborně také zpívala Hana Havelková z Běchar. Pan učitel František Čapek často zastupoval při výuce za nepřítomné členy učitelského sboru v různých předmětech. Měli jsme ho proto ve třídě přítomného často. Jako učitele i člověka jsme ho ctily a uznávaly za jeho odlišný přístup k vyučování, než měla tehdy většina našich dalších učitelů školy.

Mgr. Marie Fišerová, Hradec Králové

Stejná třída po 50 letech v roce 2003, uprostřed p. řed. Kobrle, vedle něj vpravo autorka článku pí řed. M. Fišerová-Pekárková.

Den, kdy se vrátí déšť...

...kouzelný, dlouhý déšť, zpíval kdysi svým zasněným hlasem zpěvák Jiří Vašíček píseň, kterou milovala moje mlýnecká babička Marie Čížková. Musel jsem ji často zpívat za doprovodu kytary, při mém pobytu o prázdninách. Bylo tomu tak zvláště v období sucha, kdy vyprahlá zem čekala na kapku vody z nebe. Mlýnice sice díky rybníku Zrcadlo nedostatkem vody nějak netrpěla, ale sucho bylo častým znakem zdejšího počasí. Ale ono i mokro někdy bývalo, a mám-li ze vzpomínek volit, tak bych dal přednost slunci a teplu. I děda Josef často připomínal – u nás je pro zemědělce lepší „přísušek“. To je pak na polích dobrá úroda.

Jako malý chlapec jsem obdivoval své prarodiče. V tom, jak žili přírodou a uměli předvídat počasí pro příští dny v době, kdy ještě předpovědi meteorologů nebyly tak zpracované, jako je tomu dnes. Když bylo třeba vyhodnotit počasí na příští den, babička vystoupila večer při západu slunce na balkon a sledovala, jak zapadá. Šlo-li do mraků, tak druhý den pršelo. Jestliže byl západ jasný a zářivý, bylo hezky. Pokud byl západ navíc červený, pak bylo větrno. Někdy zaměřila pohled k jihu, a když byla jasně vidět televizní věž na Černé hoře u Nového Bydžova, bylo velmi pravděpodobné, že zítra bude hezky. Když byla vidět jen mlhavě, tak se počasí změní k horšímu. Byly i další příznaky, které babičce dovolily dost přesné předpovědi. Před deštěm litaly vlaštovky těsně nad zemí, komáři štípali, byla daleká slyšitelnost houkání vlaku od zastávky... A když bylo hodně sucho a země praskala horkem, přišlo babiččino vyzvání, abych jako šaman zahrál na kytaru její oblíbenou: Den, kdy se vrátí déšť! A ono to většinou vyšlo. Konečně zapršelo. Babička pak stála na schodech otevřené verandy bez dveří, nechala na sebe padat z nebe vodu a viditelně se radovala z vodního přívalu a vůbec jí nevadily hromy a blesky, které kolem dopadaly na zem. A nad vším se nad rybníkem klenula barevná duha, jako v pohádce. A děda jen spokojeně vedle ní dokola si opakoval: Padají nám shora miliony... To jako všem lidem. Rozhodně nejen nám, s malou zeleninovou zahrádkou a ovocným sadem za domem.

Počasí a jeho proměny mne vždy zajímaly. Začalo to v době, kdy jsem začal srovnávat jeho pozorování ve městě a na venkově. Ve městě se moc nevnímá. Lidem je tu jedno, zda je sucho, či mokro. Ulice se i po silném dešti už za několik hodin na slunci vysuší. A horko ulic snižuje kropící auta se stříkající vodou. Na venkově je tomu docela jinak. Člověk tu žije nějak blíž přírodě a podle toho ji i vnímá. Já jsem si po přestěhování z Hradce do Mlýnce v dílně začal zaznamenávat počasí, aniž jsem tušil, že se po létech stanu kronikářem a z těchto záznamů budu počasí posuzovat. A srovnávat jednotlivé roky, jak se měnilo, čím se vyznačovalo, co nám lidem

Krupobití ve Mlýnci 22. 5. 2011

způsobilo. Pochopil jsem, že taková pozorování jsou nejen zajímavá, ale i užitečná. A to jsou tak trochu detektivní příběhy s otevřeným koncem.

Teď je čas se podívat na záznamy a uvést několik zajímavých údajů, které se z nich dají vyčíst. Které však vybrat, z té obrovsky široké nabídky? Po zimě a v začínajícím jaru se věnujeme třeba naměřené teplotě. Nejvyšší zaznamenaná teplota ve výši +37 °C byla v Mlýnci změřena 13. srpna 2003. Průměrná teplota za celou dobu mých pozorování byla v obci +9,7 °C. Přitom se postupem let zvyšovala. Posun po dekádách nejlépe ukazuje tabulka:

70. léta	9,22 °C
80. léta	10,0 °C
90. léta	9,18 °C
00. léta	10,22 °C
10. léta	11,17 °C

Po roce 2010 byla už trvale nad 10 °C. Ale třeba v roce 1996 byla pouhých 7,4 °C. Tropických dnů, kdy vystoupila teplota během dne nad 30 °C, bylo v průměru 16 za rok. V roce 1978 byly takové dny pouze 3. Naopak v roce 2005 jich bylo celých 58. Tropických nocí, kdy teplota neklesla během noci pod 20 °C, bylo zaznamenáno 101. V roce 2015 jich bylo 25. Na druhou stranu po celých 23 let nebyla zaznamenána ani jedna taková noc. Na teplotu měl velký vliv sluneční svit. Za roky pozorování jsem si poznamenal celkem 1532 dní, kdy byla obloha bez jediného mráčku. Nejvíce jich bylo v roce 2009, celkem 57. Nejméně naopak v roce 1970, jenom 7. Prvých sních v přicházející zimě přišel nejdříve 11. října roku 1975. Nejpozději na-

opak na Silvestra roku 1983. Poslední mraz byl 17. května 1973, nejdříve odezněl 30. března 1983.

Měření jsem prováděl doma, na zahradě. V 80. letech jsem si je konfrontoval s měřeními ve skutečné meteorologické budce na dvoře školy v Rožďalovicích. Stanici s plným vybavením nám tehdy věnovala hvězdárna v Ondřejově. V dalších letech jsem navázal spolupráci s kolegou učitelem Františkem Kynčlem, působícím na 4. ZŠ v Jičíně, který si se svým kroužkem žáků vedl velmi podrobná měření, která mi koncem roku poskytoval a se kterým jsem si svoje měření porovnával. Nyní, když žiji v Hradci, má takovou službu Základní škola v Bezručově ulici, kde pan učitel dr. Zdeněk Kober přenáší data z meteorologické stanice na zahradě školy digitálně na internet. Jeho měření jsou neobyčejně obsažná a velmi přesná. Lze se na ně přímo podívat na webové adrese www.bezrucka.cz/meteo.

Vzpomínám-li na předpovědi své babičky Čížkové, udivuje mne, jak byly tehdy přesné. Bylo to jistě proto, že je dělala na základě celoživotních zkušeností z pozorování zákonitostí zdejší přírody. Často mne naopak zaráží neúspěšnost oficiálních předpovědí meteorologů. Vysvětlení je však jednoduché. Zatímco babička dělala svoje prognózy pro malý kousek Země, pro naši obec, konkrétně v Mlýnci, meteorologové dělají předpovědi pro rozsáhlé území, celou republiku. Známe přece každý z nás situaci, kdy na jednom konci obce svítí slunce a jen o kilometr dál třeba prší. Počasí je velmi proměnlivé v čase i prostoru. Proto je tak těžké dávat nějakou, byť jen krátkodobou, prognózu.

Závěrem chci napsat, že jsme měli při svém 40letém pobytu na Kopidlensku velké štěstí. Za celou tu dobu tady nepřišla žádná živelní pohroma, ničivé povětrí či nějaké extrémní deště a z toho plynoucí povodně. Ještě tak občas krátké krupobití nebo větší přívál sněhu, jeho rychlé tání a záplavy kolem říčky Mrliny. Přitom obecní kronika Mlýnce zaznamenává ničivou vichřici krátce po otevření nové školy na začátku 20. století, která vysklila většinu nových oken ještě ani neotevřené školy. Nebo tajfun v roce 1947, který v polovině července sklídl posekané obilí z polí a roznesl ho po okolních lesích. V Rožďalovicích ten den, krátce před pouťí, nadzvedl kolotoč, který skončil na střeše radnice. Ani u jedné takové události jsem nemusel asistovat a nijak toho nelituji. Ale že se opravdu staly, o tom svědčí zápisy v kronice obce i místní školy. Lze si jen přát i po dalším čas příznivé větry, přiměřenou teplotu a dostatečné srážky, tak aby nikdo nemusel tak jako moje babička vyzývat nebesa, aby se do našeho kraje vrátil déšť a s ním i úroda na naše zahrádky.

Oldřich Suchoradský

Figurky Jivínských Štefanů jsou rozdány

Každoroční udílení dřevěných figurek Jivínských Štefanů za pozoruhodné počiny a dlouhodobou činnost v kultuře letos 25. února hostily Dětenice. První převzal starosta Sobotky Lubor Jenček za obnovení zchátralé skulptury Dům pod půlměsícem v Děkanské zahradě v Sobotce, původem od italského umělce Claudia Parmiggianiho. O vítězi rozhodoval mezi více než stovkou nominací tradičně los.

V kategorii dlouhodobých zásluh udělila porota ocenění obci Dětenice za pořádání festivalu Foerstrovy Osenice, který se dočkal už šestnáctého ročníku. Ocenění převzali starosta a místostarosta hostitelské obce Radomír Vališka a Vlastimil Antoš.

Letos pořadatelé zaznamenali nejvíce nominací v celé historii Jivínského Štefana, jež udílení se datuje od roku 1996. „Celkem se letos sešlo 281 nominací, z toho za počín roku 124, dlouhodobých bylo 157,“ řekla za organizátory Eva Bílková. Pořadatelskou štafetu po Dětenicích převzaly Hořice, kde se předávání cen uskuteční za rok. Půjde už o 22. ročník.

V souvislosti s Kopidlmem byli v roce 2016 nominováni: Romana Bitnarová, Jana Čtvrt-

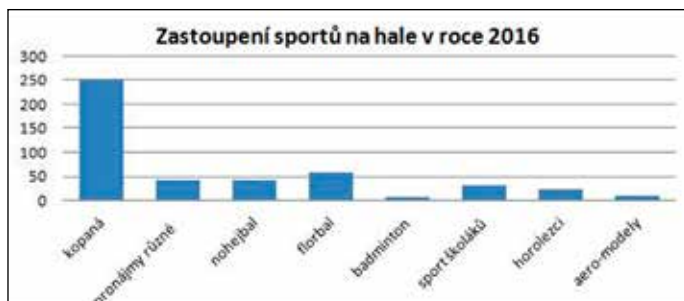

tečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Renata Holubová, Hana Lhotáková, Andrea Menclová, Barbora Olejářčiková, Ilona Pluhařová, Střední škola zahradnická Kopidlno, Oldřich Suchoradský, Jiří Šourek, Martin Žantovský.

Poděkování organizátorů Jivínského Štefa-

na patří Střední zahradnické škole Kopidlno za krásné květinové vazby, které jsou každoročně oceněným předávány, Kulturnímu a vzdělávacímu centru Kopidlno a Městskému úřadu Kopidlno za tisk a přípravu nominací. *(rh, zan)*

Ohlédnutí sportovní haly města za rokem 2016

Aby občané města měli představu, jak je sportovní hala města využita, předkládáme pár čísel.

V roce 2016 Základní škola a Mateřská škola Kopidlno užívaly halu v 818 hodinách. To představuje téměř 4 vyučovací hodiny každý všední den ve školním roce. Na tomto čísle se více podílelo druhé pololetí školního roku 2015–2016. Od prázdnin škola počet hodin snížila.

Veřejnost v roce 2016 v areálu odcvičila celkem 642 hodin. Je to o něco méně než v roce předchozím. Ve velké tělocvičně se sportovalo celkem 465 hodin, z toho přes polovinu hodin bylo využito na kopanou. Fotbalisté různých věkových kategorií jak z Kopidlna, tak i z okolí se tu připravovali na letní sezónu. Mimo trénování fotbalových klubů byla hala využívána k rekreační sálové kopané, nohejbalu, badmintonu, tenisu, florbalu, trénování na lezecké stěně a sportování školáků, které v rámci – hala

dětem – probíhá pod dozorem správce haly nebo některého z rodičů. Sportování školáků navštěvují převážně chlapci a hrají florbal nebo na sále č. 1 ping-pong. Nově halu využívají i aeromodeláři k létání lehkých aero-modelů.

V sále č. 2 se sportovalo celkem 177 hodin a cvičila se power-jóga, jóga, kondičně-zdravotní cvičení žen kategorie 60+ a kondiční cvičení žen kategorie 40+.

V březnu na žádost občanů halu opět navštívil chiropraktik pan László, který v dopoledních hodinách vedl cvičení a odpoledne zájemcům prováděl terapie pohybového aparátu. Účastníci byli velmi spokojeni a vyžádali si návštěvu chiropraktika i v roce 2017.

V názorných grafech je vidět zastoupení jednotlivých sportů dle sportovních prostor.

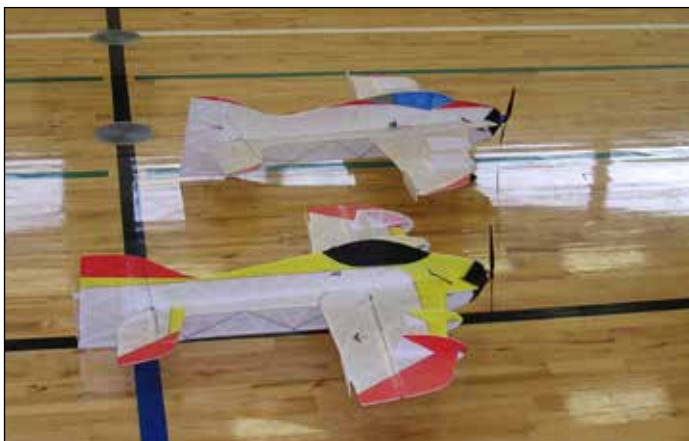
Sál č. 3 v patře stále sloužil jako posilovna a za pronájem sálu město získalo 22.914 Kč.

Jelikož sportovci halu užívají již od prosince roku 2009, bylo nutné lak palubovky trochu oživit. V červnu proto byla provedena jeho renovace v ceně 110 tisíc korun. Takovou lehkou korekturu laku za nemalé peníze je nutné provádět po maximálně 5–6 letech provozu, jinak by hrozilo pozdější hluboké zbroušení vlysů a jejich vícevrstvé nové nalakování včetně nového nalakování v celkové ceně několika set tisíc korun.

Věříme, že sportovci péči o palubovku ocení a lépe pochopí, proč je přísně kontrolováno, aby na palubovku vstupovali pouze s naprosto čistou sportovní obuví se světlou podrážkou. Díky šetrnému přístupu k palubovce bude potřeba korekturu laku provést ne dříve než za dalších šest let. Náklady na halu zdaleka nepokryjí příjmy od sportovců a školy a město halu každoročně dotuje i bez korektury laku více než milionem korun.

Jitka Kymličková, správce haly

Ve sportovní hale létají letadla

Víceúčelovou sportovní halu v Kopidlně nevyhledávají jen milovníci míčových her, ale její výška přilákala i aeromodeláře z Městce Králové a i z Mnichova Hradiště. Výška haly 8,5 m modelům letadel velmi vyhovuje, a tak tu mohou trénovat na své závody kryti před neutěšenými venkovními povětrnostními vlivy. Aeromodeláři téměř s otcovskou láskou svá letadýlka, hýčkané malé krasavce, kterým při výrobě věnují nemálo hodin, pečlivě navigují v různých výkrutech, stoupání a klesání střemhlav. Divákovi se až tájí dech při té podívané a jen žasne, jak bravurně lehoučké modely téměř bez chybičky lety zvládají a vzorně své majitele poslouchají. Modely a jejich majitelé usilovně pilují předepsané povinné soutěžní sestavy, aby pak na závodech přísní rozhodčí vyslovili to nejlepší hodnocení.

Jeden z aeromodelářů, pan Petr Mach, nám vysvětlil: „Akrobatické létání se dělí na přesnou akrobacii a tzv. freestyle, který

se létá na hudební doprovod. O náročnosti freestylu svědčí i nižší počet soutěžících na závodech. Zároveň však jde z pohledu diváků o nejatraktivnější lety. Na youtube lze zhlédnout nekonečné množství videí na toto téma. Pro halové létání jsou stavěny speciální typy modelů. Jelikož prostor je jasně definovaný, je nutné dosáhnout pro přesnou akrobacii co nejpomalejšího, ale přitom stabilního a plně řízeného letu. Vývoj se ubírá soustavným snižováním hmotnosti modelu. Současné špičkové modely pro nejnáročnější sestavu mají váhu kolem 60 g při rozpětí křídla cca 80–90 cm. Je nutné vzít v potaz, že váha zahrnuje jak samotné tělo modelu, tak elektromotor, elektronický regulátor, miniaturní lipolový akumulátor, přijímač a tři serva.“

Ještě nám vysvětlil, že halové akrobatické létání je pouze jednou z mnoha desítek disciplín leteckého modelářství, v kterém si každý zájemce o létání, stavbu a konstrukci

modelů a členství v této komunitě nadšenců najde své místo.

Zajímali jsme se také, jak taková soutěž leteckých modelů probíhá, a bylo nám vysvětleno, že na soutěžích hodnotí vždy tři rozhodčí každý obrat v letu modelu zvlášť škálou známek od 1 do 10. U nás v hale trénují takzvané průběžné sestavy, které mají dvě obtížnosti. V lehčí jsou dány pouze druhy obrátů a mohou se provádět v libovolném pořadí, ovšem v těžší obtížnosti je stanoveno i přesné pořadí jednotlivých obrátů a rozhodčím neunikne ani ta sebelepší odchylka.

S příchodem teplých dnů se aeromodeláři s lety modelů vrátí pod širé nebe, podobně jako fotbalisté na své trávníky, a hala se bude těšit a doufat, že se stejně jako fotbalisté opět na příští zimu pod střechem haly vrátí.

Jitka Kymličková, správce sportovní haly

Chiropraktik opět navštívil Kopidlnu

V sobotu 18. února již počtvrté městskou sportovní halu navštívil chiropraktik pan Vincenc Lászlo, aby v dopoledních hodinách vedl dvouhodinové zdravotní cvičení, kterého se již tradičně účastní převážně ženy. Tentokrát si celkem 21 žen, a nebyly jen z Kopidlna, přišlo procvičit celé tělo od hlavy až k patě. Cvičení bylo zakončeno dvacetimi-

nutovou relaxací za uklidňujícího zvuku tibetské mísy. Zdravotně-relaxační cvičení se moc líbilo. Odpoledne chiropraktik zájemcům s problémovým pohybovým aparátem prováděl léčebné terapie. Terapií se účastnili i muži. Všichni ošetření byli spokojeni, byť jednorázové chiropraktické zásahy ne vždy zcela pomůžou od všech neduhů, zvláště

pokud jsou způsobeny dlouhodobým přetěžováním a svalovou dysbalancí. Věříme, že všichni, kterým vlastní zdraví není lhostejné, se budou radami chiropraktika řídit a doporučená cvičení provádět i v průběhu celého roku. V případě zájmu pana Lászla pozveme do Kopidlna znovu.

Jitka Kymličková

Nečekaný úspěch: v německém Dortmundu zazněla překvapivě česká hymna

Dne 18. 11. 2016 jsme se pokusili splnit si svůj sen a zúčastnit se večerních dostihů pod umělým osvětlením v Německu. Jsme „malá“ stáj v obci Běchary čítající 12 koní různých plemen. Dostihové koně máme pouze dva. Jelikož se německý Dortmund nachází 700 km od nás, rozhodli jsme se poslat „do boje“ oba svěřence. První startoval 6letý Iraklin, který se narodil v Irsku a naší stájí byl zakoupen na podzim 2015. Iraklin je sprinter a jeho optimální distance je 1200 metrů. V konkurenci bylo 10 koní – z Německa, Francie, Holandska a Belgie. Do jeho sedla jsme angažovali talentovaného italského žokeje Francesca Ladu, který od startu Iraklina na těžkém hlubokém písku přidržel na konci pole a při vytočení do cílové roviny se dokonce propadl na předposlední místo. Při první pobídce se ale Iraklin nadechl k neuskutečněmu finiši a začal předjíždět jednoho koně za druhým. Když se přibližoval k vedoucímu koni, komentátor dostihového dne šel a nám se úplně zastavoval dech a srdce nám bušilo. Iraklin vyhrál o 6 délek před německým specialistou na písčité dráhy. Bylo to tady. Iraklin zvítězil úplně lehce a mohl propuknout mohutné oslavy, včetně rozhovoru pro německou i francouzskou televizi, který vysílali v přímém přenosu.

Oba koně byli před startem pasováni do pozice outsiderů, a dokonce v dostihovém programu bylo napsáno: „Český host přijel pouze okusit atmosféru německých dostihů.“ Byl to šok, a než jsme si vůbec stačili uvědomit, co jsme dokázali, museli jsme jít sedlat na start druhého koně.

Sedmiletý valach Solini se narodil v Německu a naše stáj ho vlastní už 3 roky. Je to vytrvalec a běhá dlouhé tratě. Ten den ho čekala distance 2500 metrů. Po překvapivém výsledku předchozího dostihu nás sázkaři začali brát vážně a během chvíle se stal Solini největším favoritem dostihu. Čekalo na něj 9 soupeřů, v jeho sedle se objevil znovu italský žokej Ladu a po výborném výkonu obsadil krásné 4. místo (do 5. místa je placený honorář). Jen díky famóznímu vítězství

Iraklina zůstal v jeho stínu, ale ani na takové umístění bychom nemohli před odjezdem do Německa ani pomýšlet. Vše jsme si začali uvědomovat až po cestě domů, kdy naše telefony zaplavovaly smsky s gratulacemi od nejlepších českých trenérů a žokejů.

Dokázali jsme, že když člověk tvrdě pracuje a věří v sebe, v našem případě i v naše koně, může se i sen splnit. Jděte si i vy za svým cílem, i když bude ten nejšílenější...

Za stáj Habich Běchary Daniel Habich

TJ SOKOL KOPIDLNO pořádá tradiční DĚTSKÝ LETNÍ TÁBOR

v termínu 1.–15. 7. 2017
cena 3300 Kč
pro členy TJ Sokol Kopidlno 3000 Kč

Tábor je určen dětem od 2. třídy ZŠ. Tábor je umístěn v lesním prostoru u obce Ledce u Ml. Boleslavi s možností blízkého koupání (100 m). Ubytování ve stanech i chatách – sportovní hry, soutěže, výlety a spousta legrace!

Letos legendární táborová hra „Kapitán Nemo“

Podrobnější informace a foto: www.ledce-kopidlno.wz.cz nebo na facebooku: Letní tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích
Zájemci se mohou hlásit na adrese:

Ing. Milan Šafler (milan.safler@seznam.cz)
Husova 195
507 32 Kopidlno
tel. 607 631 998 večer

Tábor je pořádán s finanční podporou města Kopidlno.

Neporažené HC Kopidlno vládne soutěži JHL

Hokejový klub z našeho města HC Kopidlno je účastníkem Okresní hokejové ligy v Jičíně JHL. V letošní sezóně 2016/2017 hraje stejně jako v loňském roce spodní skupinu vedenou jako Okresní soutěž. Tato čítá celkem deset týmů, a to: HC Blata, HC Čerti Běchary, HC Dobrá Voda, HC Gema Jičín, HC Lužany, HC Robousy, HC Žraloci Jičín, Old Legends Spirit, SHC Železnice a samozřejmě HC Kopidlno. Oproti loňskému ročníku z okresního přeboru sestoupily

týmy HC Gema Jičín a HC Dobrá Voda, které měly být favoritem skupiny. Zatímco Gema předpoklad neplnila, Dobrá Voda hraje střed tabulky. A teď už k týmu z našeho města. HC Kopidlno v letošní sezóně opustil Jiří Kořínek, který přestoupil do Old Legends Spirit. Z bývalého Spiritu Jičín, který se loni rozpadl, jsme naopak získali brankáře Jirku Fikara a zkušeného beka Ivana Rybku. V průběhu sezóny se do týmu vrátil Tomáš „Zenon“ Plíšek z Divé Bary, která také ukončila činnost

v okresním přeboru. Náš tým tedy čítá 24 hráčů, kdy někteří do sezóny ještě nezasáhli a čekají na svoji šanci. Zajímavostí je věkový průměr našich hráčů, který je 41,2 let. Tento tým má hodně zkušeností, což se ukázalo v důležitých těžkých zápasech tohoto ročníku. HC Kopidlno do současné doby, kdy je odehráno 15 z 18 kol, nepoznalo chuť porážky a dvěma remízami a 13 výhrami vévodí okresní soutěži JHL.

Zdeněk Pekárek

Tabulka po 15 odehraných kolech

Pořadí	Tým	Body	Zápasy	Výhry	Remízy	Prohry	Skóre
1	HC Kopidlno	28	15	13	2	0	113/38
2	HC Gema Jičín	23	15	10	3	2	101/49
3	HC Blata	21	14	10	1	3	142/63
4	HC Žraloci Jičín	18	14	9	0	5	72/67
5	HC Robousy	17	14	7	3	4	72/51
6	HC Dobrá Voda	13	15	6	1	8	74/73
7	Old Legends Spirit	12	16	4	4	8	70/88
8	SHC Železnice	9	15	4	1	10	60/89
9	HC Lužany	7	16	3	1	12	61/127
10	HC Čerti Běchary	0	14	0	0	14	38/158

Výsledky, tabulky, kanadské bodování a další informace o JHL naleznete na stránkách jhl-nere.cz.

Výsledky zápasů:

HC Kopidlno – HC Robousy **6:3**, SHC Železnice – HC Kopidlno **4:6**, HC Kopidlno – HC Lužany **11:3**, HC Běchary – HC Kopidlno **2:17**, HC Kopidlno – HC Gema **5:4**, HC Blata – HC Kopidlno **6:8**, HC Kopidlno – HC Dobrá Voda **6:3**, HC Žraloci – HC Kopidlno **0:9**, HC Kopidlno – Old Legends **3:2**, HC Robousy – HC Kopidlno **3:3**, HC Kopidlno – SHC Železnice **8:1**, HC Lužany – HC Kopidlno **1:12**, HC Kopidlno – HC Žraloci **5:1**, HC Kopidlno – HC Běchary **11:2**, HC Gema – HC Kopidlno **3:3**.

Winter Classic v Kopidlně

Vzhledem k dobrým klimatickým podmínkám jsme se rozhodli uspořádat hokejový zápas pod otevřeným nebem na přírodním ledě – Winter Classic v Kopidlně. Tomuto zápasu, který se zde odehrál po dlouhých devíti letech, předcházelo mnoho práce s přípravou ledové plochy, nalajnování hřiště, přípravou branek, starostí s osvětlením a také organizačními povinnostmi. Vše se

za pomoci města Kopidlno, pana Zdeňka Pekárka st., Mojžíra Hlouška a vynikající služby občerstvení a hráčů našeho HC podařilo a dne 21. 1. 2017 jsme před 135 diváky sehráli hokejové utkání pod otevřeným nebem na zimním stadionu v Kopidlně. Soupeřem nám byl celek HC Čerti Běchary, posílený o hráče z Nového Bydžova, který jsme porazili 10:9.

Zdeněk Pekárek

HC Kopidlno a škola bruslení

Mimo jiné se hráči HC Kopidlno podíleli na úpravě ledové plochy na místním zimním stadionu. Zde jsme také 9. ledna 2017 uspořádali školu bruslení pro děti od pěti do deseti let, pod vedením trenérů HC Jičín a hráčů HC Kopidlno. Této školy bruslení se zúčastnilo celkem 16 dětí, 8 dívek a 8 chlapců. Někteří z nich stáli na bruslích poprvé, jiní se v bruslení zdokonalovali průpravnými herními cvičeními. Všechny děti byly velmi snaživé a i za tak krátkou dobu na nich byl určitý pokrok vidět. Fotografie ze školy bruslení najdete na stránkách města Kopidlno.

Zdeněk Pekárek

Winter Classic 2 Memoriál Radka Šoltyse

Radek Šoltys slaví druhé místo HC Kopidlno za sezóny 2005/2006

Počasí nám přálo, a tak došlo i na druhé utkání pod otevřeným nebem s věhlasnějším soupeřem, se kterým jsme odehráli poslední utkání v roce 2008. V pátek 27. 1. 2017 jsme na našem stadionu přivítali celek HC Krocani Jičín, který byl v sezóně 2003–2004 účastníkem baráže o druhou hokejovou ligu. Toto exhibiční utkání jsme dodatečně nazvali Memoriál Radka Šoltyse na počest památky nedávno zesnulého velkého sportovce, našeho spoluhráče a velkého kamaráda Radka Šoltyse, který hrál hokej jak za tým Kroců, tak především dlouhá léta za HC Kopidlno. Vždy patřil k obávaným střelcům s neskutečně tvrdou a přesnou střelou. V týmu Kroců působili i jiní hráči HC Kopidlno: Jaroslav Jaroš, Tomáš Jansta, Miroslav Po-

stolka, Ivan Rybka, Tomáš Plíšek, Josef Čisťecký a Jiří Kořínek. Někteří z nich nastoupili v hokejovém utkání v Kopidlně. Tým Kroců byl v utkání celkově hokejovější, a také proto byl výsledek zápasu HC Kopidlno – HC Krocani Jičín 2:9. I na tento zápas zavítalo okolo 90 diváků, kterým bychom chtěli poděkovat za návštěvu a podporu. Tento memoriál bychom chtěli každoročně opakovat. Děkujeme městu Kopidlnu za finanční podporu na provoz našeho týmu.

Zdeněk Pekárek

Škola smyku prověřila zručnost řidičů na rozbředlém sněhu

Autoklub Kopidlno uspořádal v sobotu 4. února 2017 školu smyku pro zájemce za dohledu učitele autoškoly pana Vladislava Vícha.

Tuto akci plánujeme již několik let, ale nikdy nám nepřálo počasí. Až letos, kdy máme trochu větší zimu než v minulých letech, se zdálo i podle předpovědi počasí, že si konečně smyk vyzkoušíme. Terén byl díky panu Kotlářovi a SÚS Kopidlno dobře připraven. V sobotu dopoledne se sešlo celkem 8 řidičů, kteří si vyzkoušeli slalom na zasněženém terénu. Přišlo se podívat i pár diváků. Bohužel počasí nám ani tentokrát moc nepřálo, tak-

že jsme si vyzkoušeli jen jízdu v rozbředlém sněhu.

Pan Vích vysvětlil přítomným, jak se chovat při jízdě, když dostaneme smyk, a na co si dát hlavně pozor. Přestože byl sníh mokrá, klouzalo to všem. Každý si zkusil projet trať slalomu několikrát. Nakonec se jela jízda zručnosti na čas. Všichni prokázali své umění a poměrně vyrovnanost v jízdě. Časy se pohybovaly v rozmezí od 33 do 36 sekund.

Ačkoli slibované mrazy na tuto sobotu nepřišly, přesto si myslíme, že se akce vydařila. Je jen škoda, že nepřišlo více řidičů. (JaGo)

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlno | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kvc@kopidlno.cz | redakční rada: Renata Holubová (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gläserová Lebedová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 24. 3. 2017 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 12. 5. 2017 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory příspěvů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.